

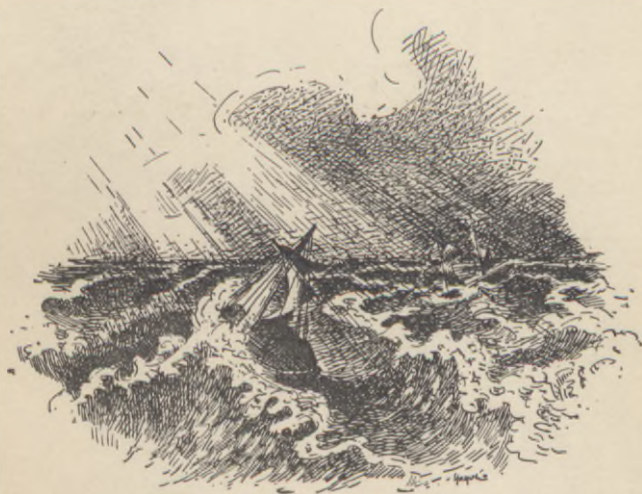
Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

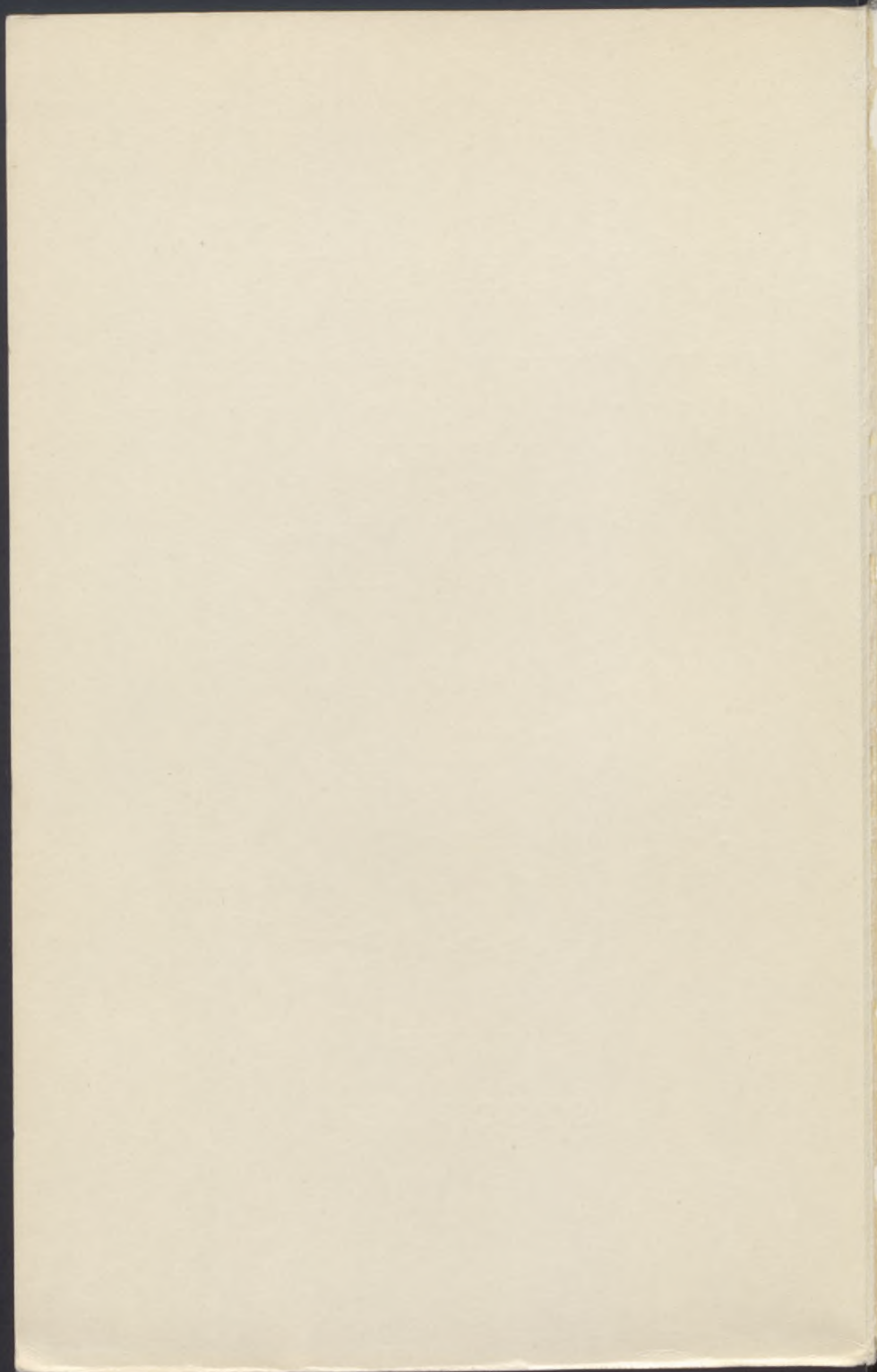

(M.) dill.
30.

ERIC HÄRNINGE
TRÖTTA SKEPP
DIKTER

LJUS
STOCKHOLM

So. 46
742

Trötta skepp

DIKTER

av Eric Härninge

LJUS FÖRLAG

Stockholm

ESSELTE AB

Stockholm 1943

304248

TILLÄGNAN

Ångest i Dödens dal
tryckte mitt bröst.
Till min förskrämda själ
nådde Din röst.

Hjärtat som slog i skräck
hörde i den:
Smärtan vill bli din kraft,
Döden din vän.

Långt bortom orons hav
väntar dig land.
Resan är styrd av en
kärleksfull hand.

Sjuksalens fasa vek,
friden och ron
nådde mig i Din rösts
lugnande ton.

Dina välsignade
bärande ord
når mig var dag i en
bok på mitt bord.

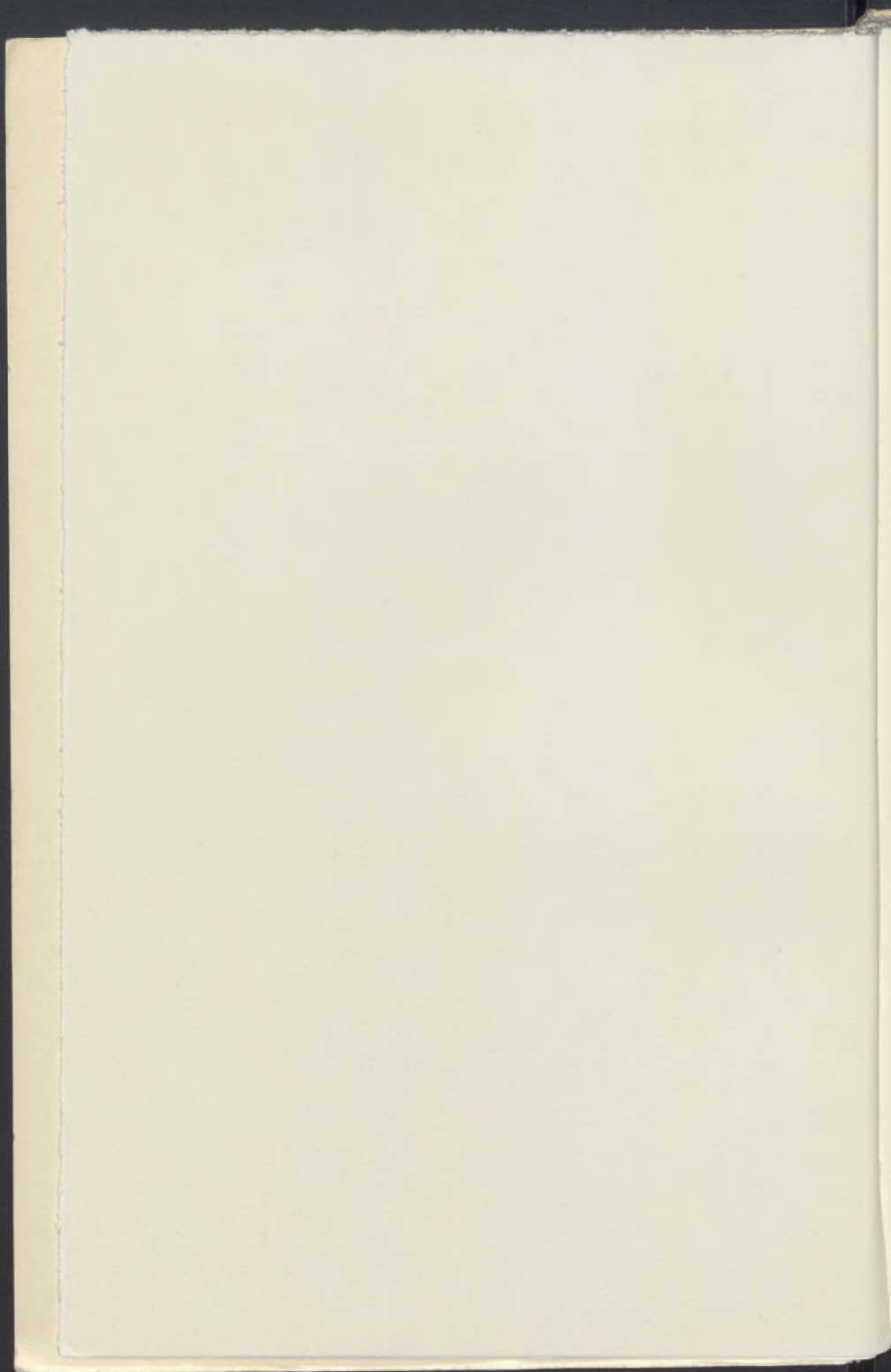
TRÖTTA SKEPP

Vi är trötta skepp som längtar till en hamn
av frid och vila
efter dödstung färd på havet, över vilket
mörkret spänns.
Färden går igenom natten över vatten
tusenmila
och vi drivas hän mot målet av en längtan
utan gräns.

O ett våglöst vattens vila efter färdens alla
fasor,
o en gyllne grynings glädje efter nattens
stora skräck!
O en stilla bris i segel som av stormen slets i
trasor,
o ett solskens svala skimmer över vatten-
sköljda däck!

HEM

Det går en vind igenom slättens gräs
och pilalléens tunna kvistar darrar.
Prästkragens snöfält bredas kring ett hus
där svalan bygger under takets sparrar.

Het ligger maden, doftande av sol,
och kabbelekan lyser gul vid bäcken.
Klart står mot rymden väderkvarnens kors
och sparven kvittrar, gömd i hagtornshäcken.

O att få vila där, mot hemmets jord,
den saknade och längtade och kära!
Att höra än i sömnen slättens brus —
vad kan ett rolöst hjärta mer begära?

THE
MUSEUM OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AND ANATOMY
OF THE
MUSEUM OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AND ANATOMY

THE
MUSEUM OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AND ANATOMY
OF THE
MUSEUM OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AND ANATOMY

THE
MUSEUM OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AND ANATOMY
OF THE
MUSEUM OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AND ANATOMY

FÖRLORAT

Som barn jag fann i landsvägsdikets fåra,
när jag av sorg förföljd mig gömde där,
en ljuvlig tröst emellan rams och måra
och stillade min gråt med smultronbär

och var så lycklig som den själ kan vara
som känner nuets meningsfulla ro
och glömmer överstånden sorg och fara
och vågar lugnt för morgondagen tro.

Nu längtar jag ibland i vettlös trånad
tillbaka till min barndoms dikesren
och fryser i en blomlös vintermånad
och känner livets ångest tung som sten.

18. 10. 1900

The weather was very fine and we
went for a walk in the park
and saw many beautiful flowers
and trees. The children were
very happy and played for
hours. We also had a picnic
under a big tree. The food was
very good and we all enjoyed
it very much. We went home
with a very happy heart.

O VINDEN!

Den som är född på slätten har aldrig hem i
en stad,
gatorna ska han hata och husens rymd-
barrikad.
Motståndslöst ska han kvävas i dessa luftlösa
hus,
vidderna ska han längta och blåstens eviga brus.

MEMORANDUM

1. The purpose of this memorandum is to provide a summary of the information received from the various sources regarding the activities of the group during the period from January 1, 1944, to December 31, 1944.

2. The information received from the various sources is as follows:

3. The information received from the various sources is as follows:

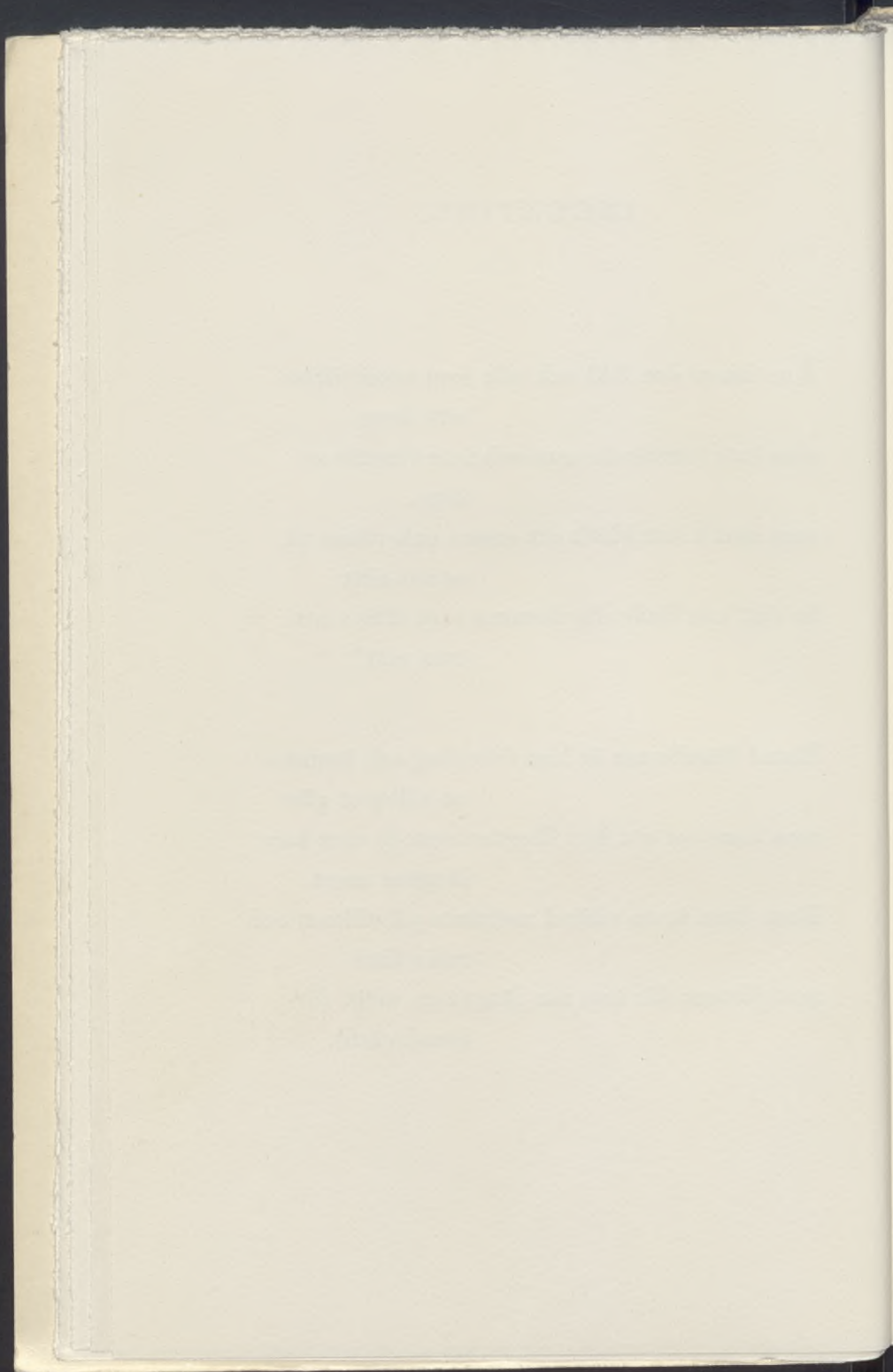
4. The information received from the various sources is as follows:

5. The information received from the various sources is as follows:

INGENTING

Var finner den frid och vila som vuxit ifrån
sitt hem,
som inte förstår de sina och inte förstås av
dem,
vars språk har blivit ett annat och väves på
annat sätt
än det han lärde där hemma som sättet att
tala rätt?

Bland främlingar är han främling och hemma
en sällsynt gäst
som bara vet att han längtar men ej vart han
längtar mest.
Hans hem är en okänd rastplats på villsam och
rolös färd
mot platser där han ska längta en evigt för-
lorad värld.

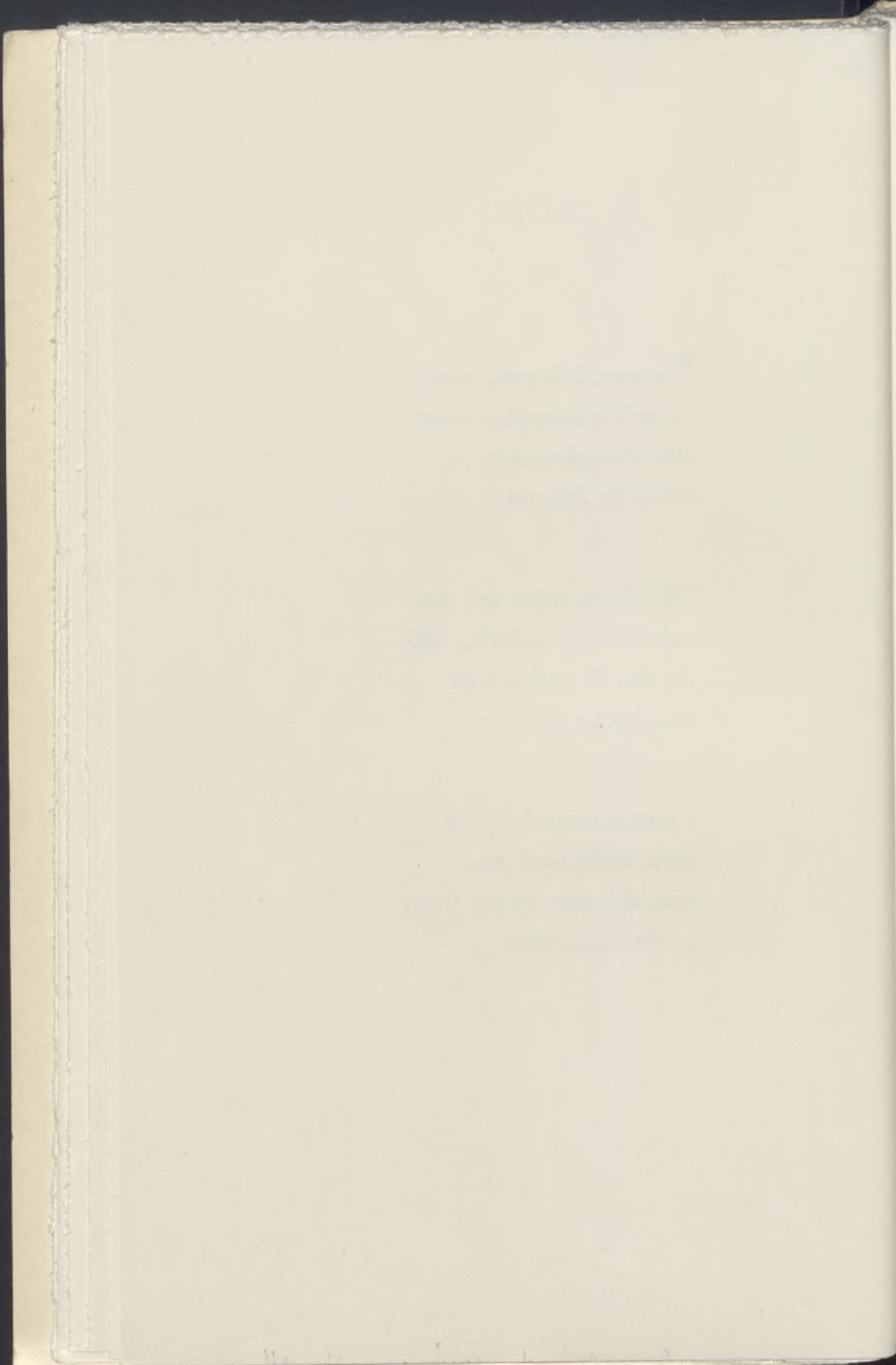

HÖR!

Du som i dagens sand
av möda stapplar matt
ska inte giva upp —
snart är det natt.

Blir foten trött och öm
och blicken bländas vill —
du ska få nåd att gå
ett stycke till.

I nattens mörka jord
en hemlig apel gror
som skänker syrlig frukt
åt den som tror.

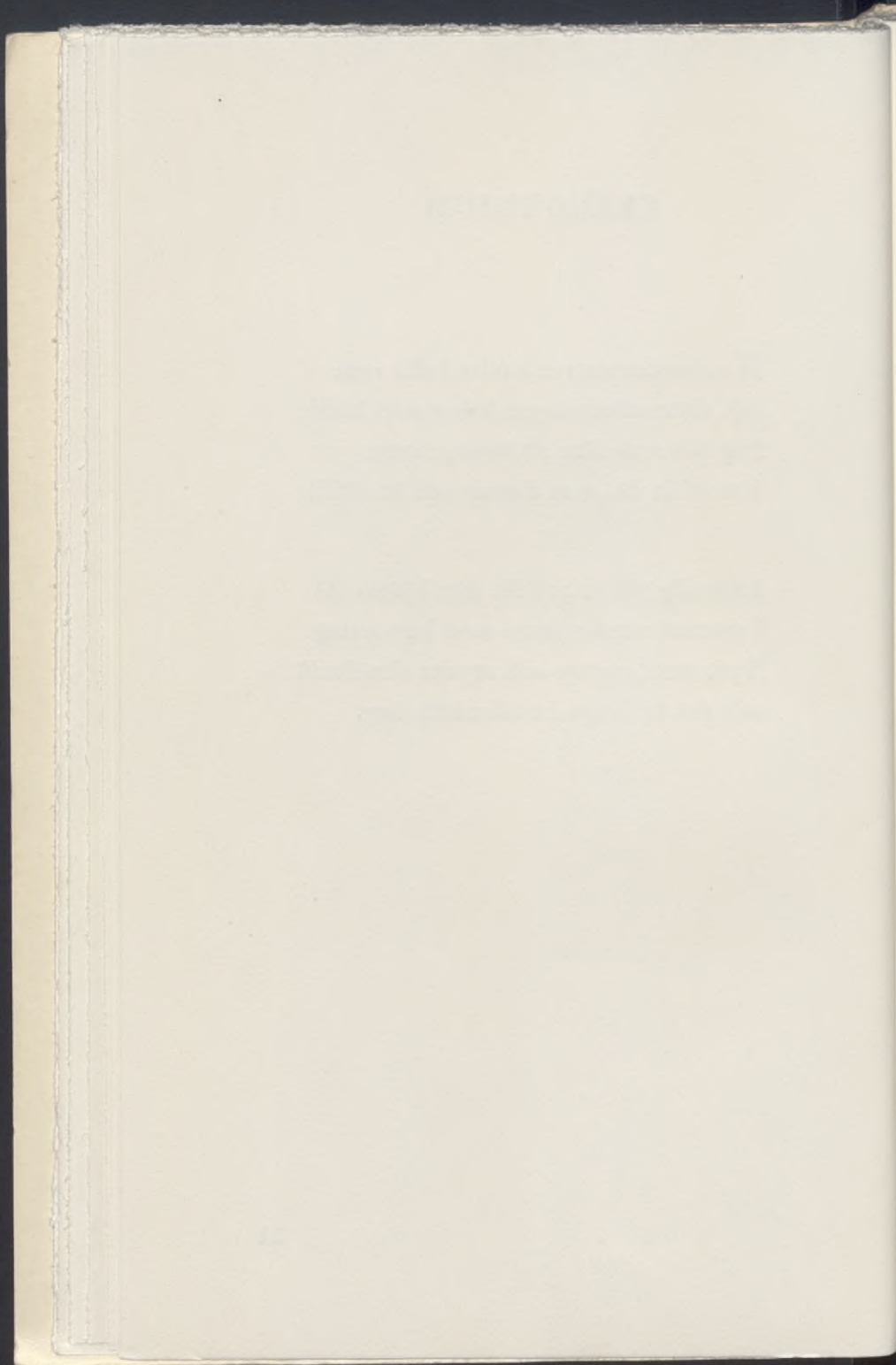

EVANGELIUM

Nu sjunker natten i mitt kalla rum
och sluter sina vingar kring min bädd.
Jag hör som förr ett evangelium:
Var stilla du, som darrar och är rädd!

Lägg dig till ro och låt ditt hjärta slå
i nattens varma famn med lugna slag.
Nytt mod, ny tro och styrka ska du få —
och det är länge än till nästa dag.

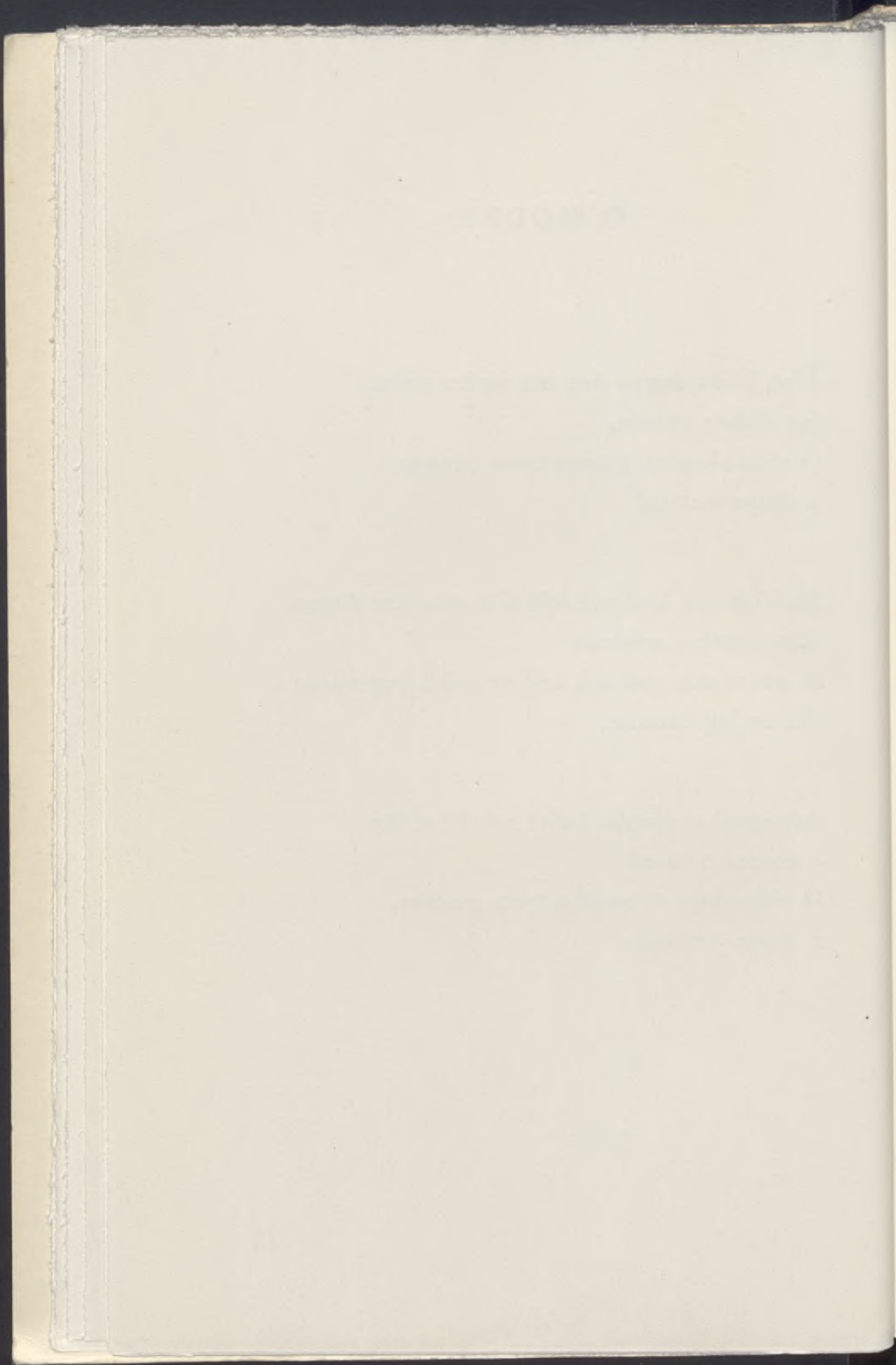
O MODER!

Den klara dagen den må andra prisa,
jag älskar natten.

O vida skog av svarta tysta granar,
o djupa vatten!

En klar och kall och hjärtlös röst har dagen,
men nattens stämman
är varm och god och full av mild hugsvalan —
där är jag hemma.

Att sjunka, sjunka i ditt mörka sköte,
o moder natten!
O vida skog av svarta tysta granar,
o djupa vatten!

BREV

Underlige fjärran Fader,
Du som varje gåta tyder,
om Du läser dessa rader,
säg mig hur min lösning lyder.

Ur den jord som förr förenat
mig med blommorna och gräsen
tog Du mig. Vad har Du menat
med mitt vilsefödda väsen?

Allt som sand ur mina fingrar
rinner undan när jag tar det.
Allt som rök och dimma skingrar
sig när jag i handen har det.

Allt är rolöst och förvirrat
som jag hyser i mitt hjärta.
Allt är hemlöst och förirrat,
fött ur natt och bitter smärta.

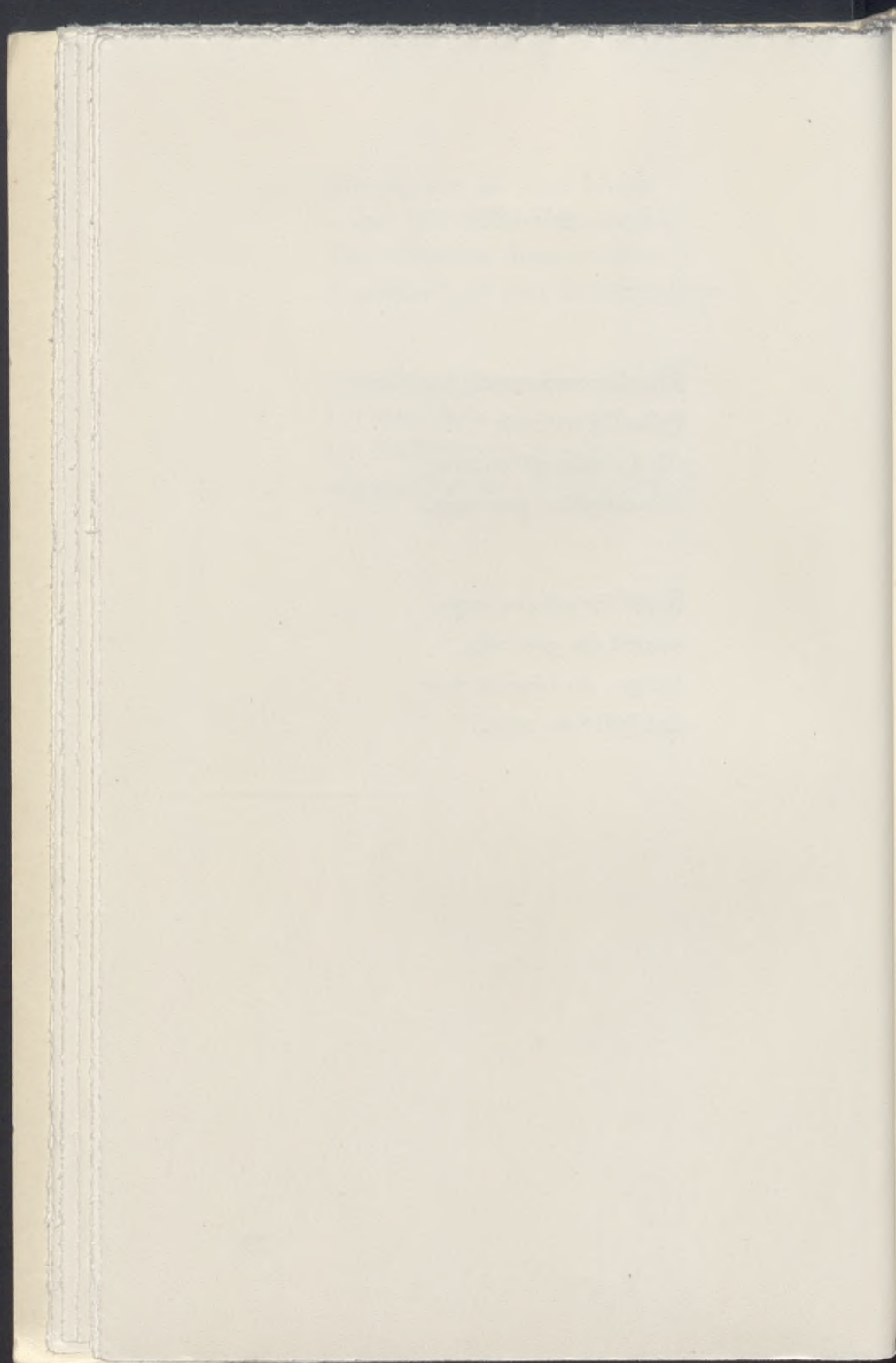
Allt jag gör till intet bliver,
orden drivs likt vilsna skutor.
Vinterfrostens fingrar skriver
blindskrift på mitt fönsters rutor.

Underlige fjärran Fader,
Du som varje gåta tyder,
om Du läser dessa rader,
säg mig hur min lösning lyder!

SVAR

Bördan som trött jag bar
lyfte du av mig
då du min gåtas svar
skoningslöst gav mig.

Ändå är gåtans svar,
svaret du gav mig,
tyngre än bördan var
det lyfte av mig.

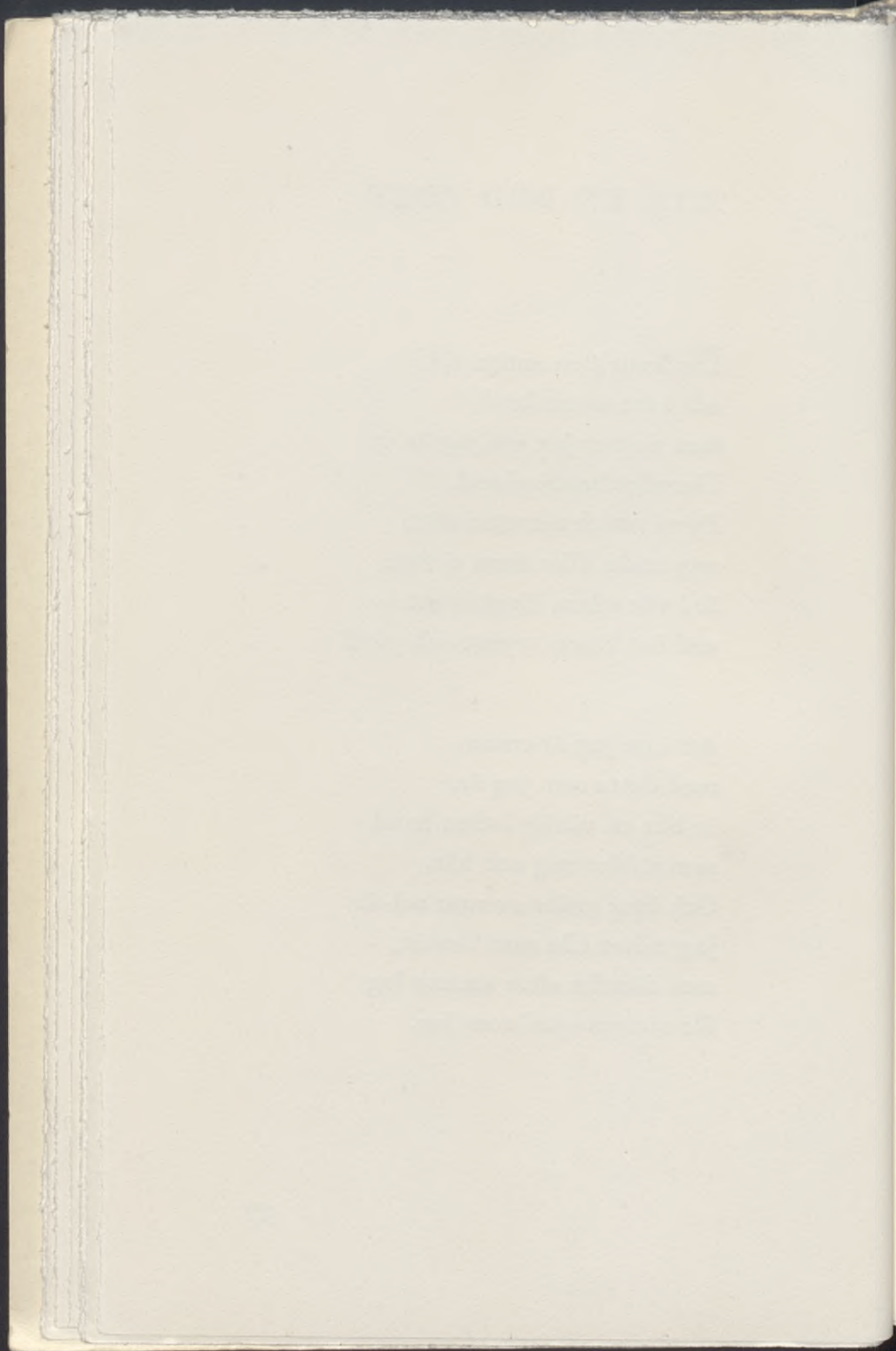

TILL EN DÖD POET

Du levde i en annan tid
och i ett annat land,
men du var jag och jag är du
i hemligt brodersband.
Ty vi som lever utan rätt,
som maka eller barn ej fått,
är i vår vilsna längtan ett —
vad det känns tryggt och gott!

Att inte jag är ensam
med detta som jag är,
är likt en vänlig faders hand
som stöder mig och bär.
Och över gräns av rum och år
jag möter alla som förstår,
som dömdes efter samma lag
för samma synd som jag.

VAR INTE RÄDD!

Var inte rädd, säger rösten
som talar ur sekternas dunkel.
Var inte rädd, säger stämman
som tonar ur dagens kvalm.
Av allt som du fått i livet
är intet för tungt att bära,
och allt har en hemlig mening,
en salig och underbar.

Vi föddes till samma öde
ur samma blödande sköte
och samma glödande stämpeljärn
blev tryckt mot vår pannas valv.
Som din blev vår dag till mörker,
vår glädje till sorg förvandlad.
Men mörkret och sorgen äger
en lycka som ej vet gräns.

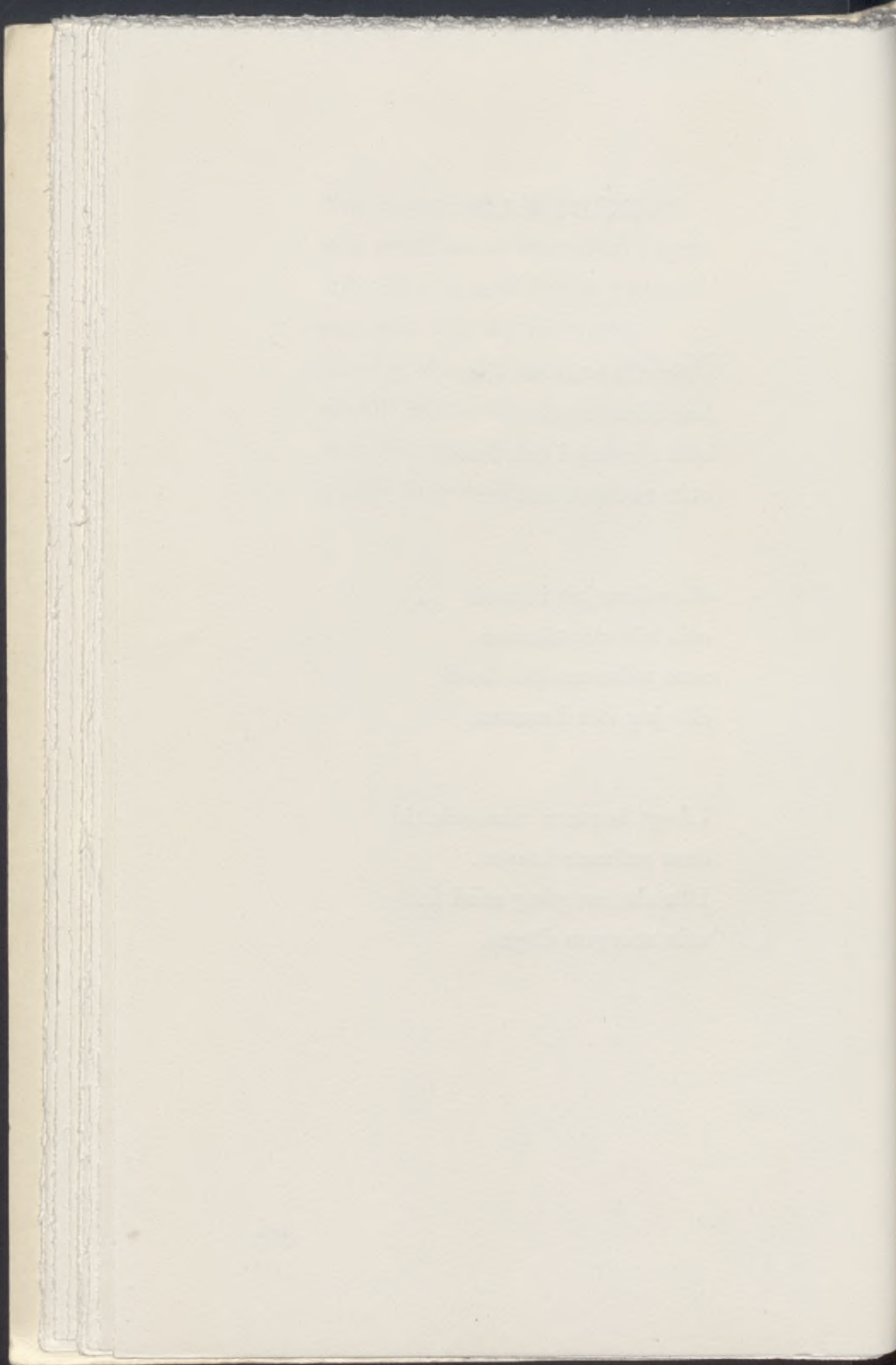
Var modig när natten tättnar
och smärtornas stormflod stiger,
stå rak och med öppen panna
och möt vad dig livet ger.
En dag ska den morgon randas
då allt ska bli klart och tydligt
som här var ett kors och en gåta —
o själ, var modig och sann!

BUDSKAP

När alla stadens ljus
har blivit släckta
och alla träd och hus
står nattbetäckta

då vakar jag ibland
och hör en stämma
som talar om det land
där jag hör hemma.

Långt bortom rum och tid
dess gränser dragas.
Där ska en gång med frid
min morgon dagas.

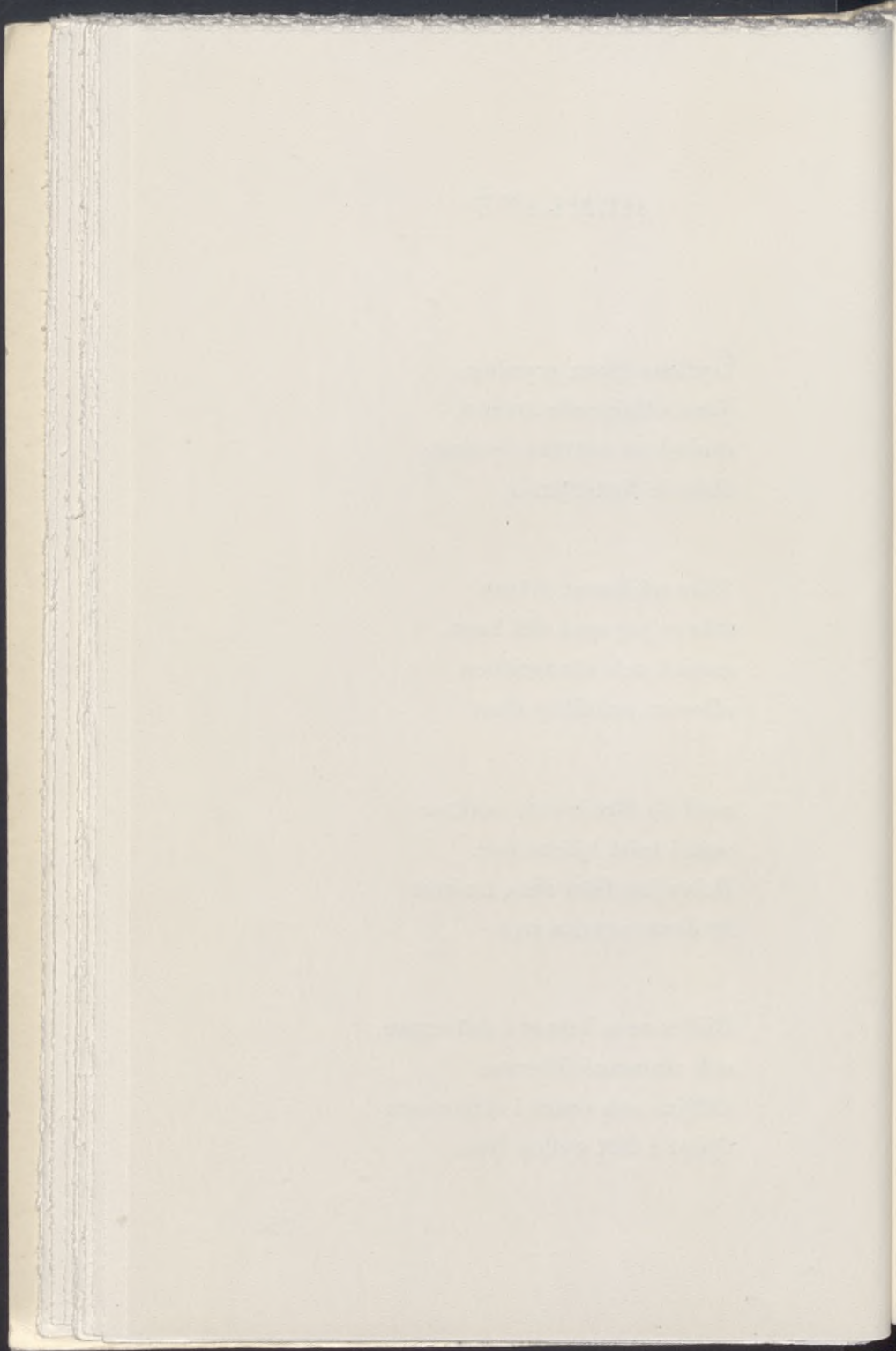
HEMLAND

Gyllene ljuva gryning,
ljusa välsignade strand,
spolad av nattens dyning,
älskade fosterland!

Vilse på havet driven
stävar jag mot din kust,
sargad och sönderriven
efter en nattlång dust

med de fördärvets makter
som i mitt hjärta bor.
Drivs jag från dina trakter
är deras styrka stor.

Bilder som hetsat i drömmen
och sinnenas feberrus
sköljas och renas i strömmen
djupt i ditt gyllne ljus.

SAGA

Sagans prinsessa satt
ensam och såg
ut över havets blå
ändlösa våg,
längtande hemmets strand,
frågande luft och vind:
Sjunger min näktergal?
Spelar min lind?

Sjunger min näktergal?
Spelar min lind?
Längtan till hemmets kust
bleker vår kind.
Hem ska vår längtan gå,
buren av havets vind:
Sjunger min näktergal?
Spelar min lind?

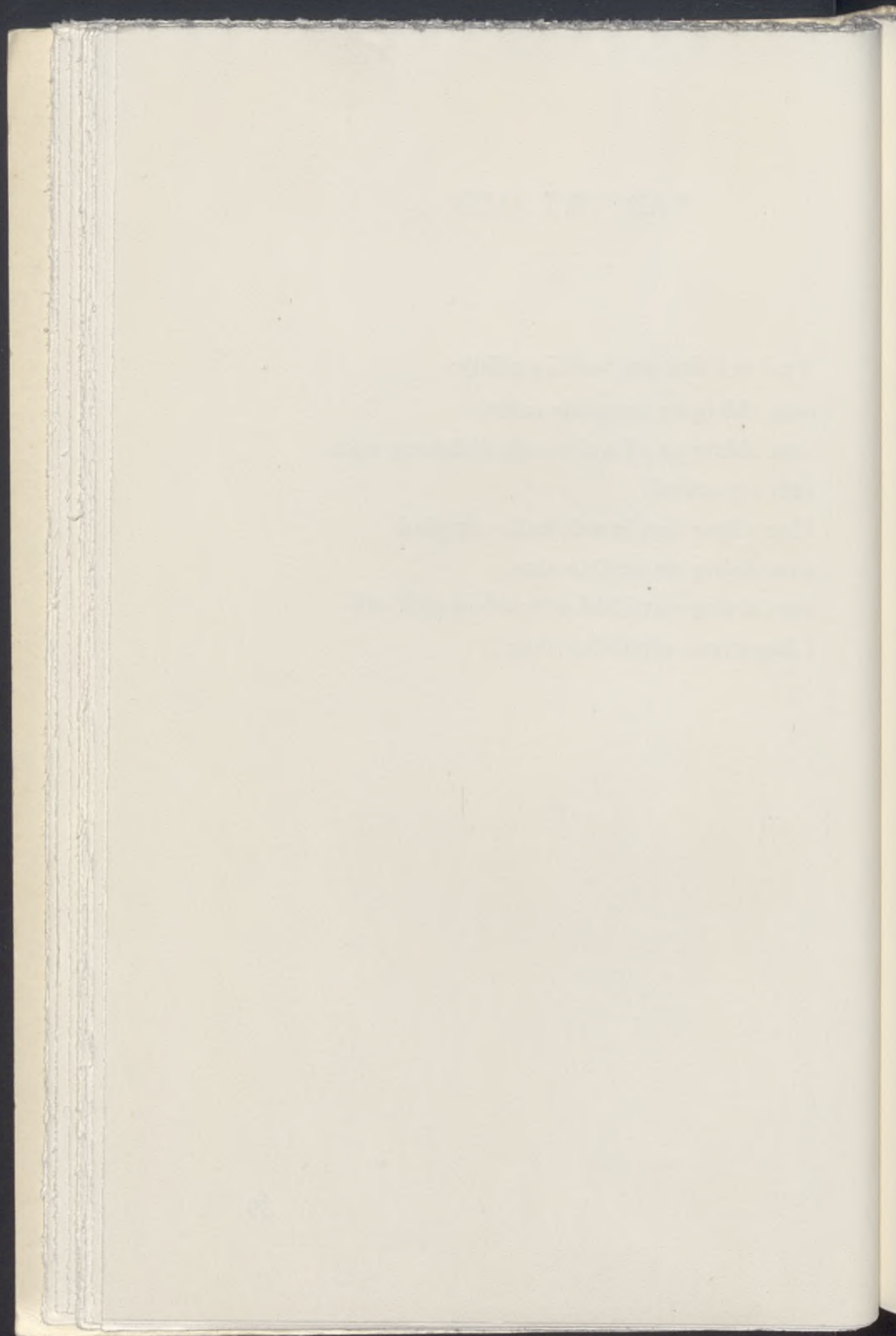

The first part of the book
 deals with the history of
 the country and the
 people who lived there.
 It is a very interesting
 and informative book.
 I have read it many
 times and it is always
 a pleasure to read it.
 It is a very good book
 for anyone who is
 interested in the
 history of the country.
 I highly recommend it.
 It is a very good book
 for anyone who is
 interested in the
 history of the country.
 I highly recommend it.
 It is a very good book
 for anyone who is
 interested in the
 history of the country.
 I highly recommend it.

VAD VET DEN...

Vad vet den om verklig glädje
som aldrig en sorg har mött,
som aldrig en sömnlös och dödstung natt
grät sig trött?

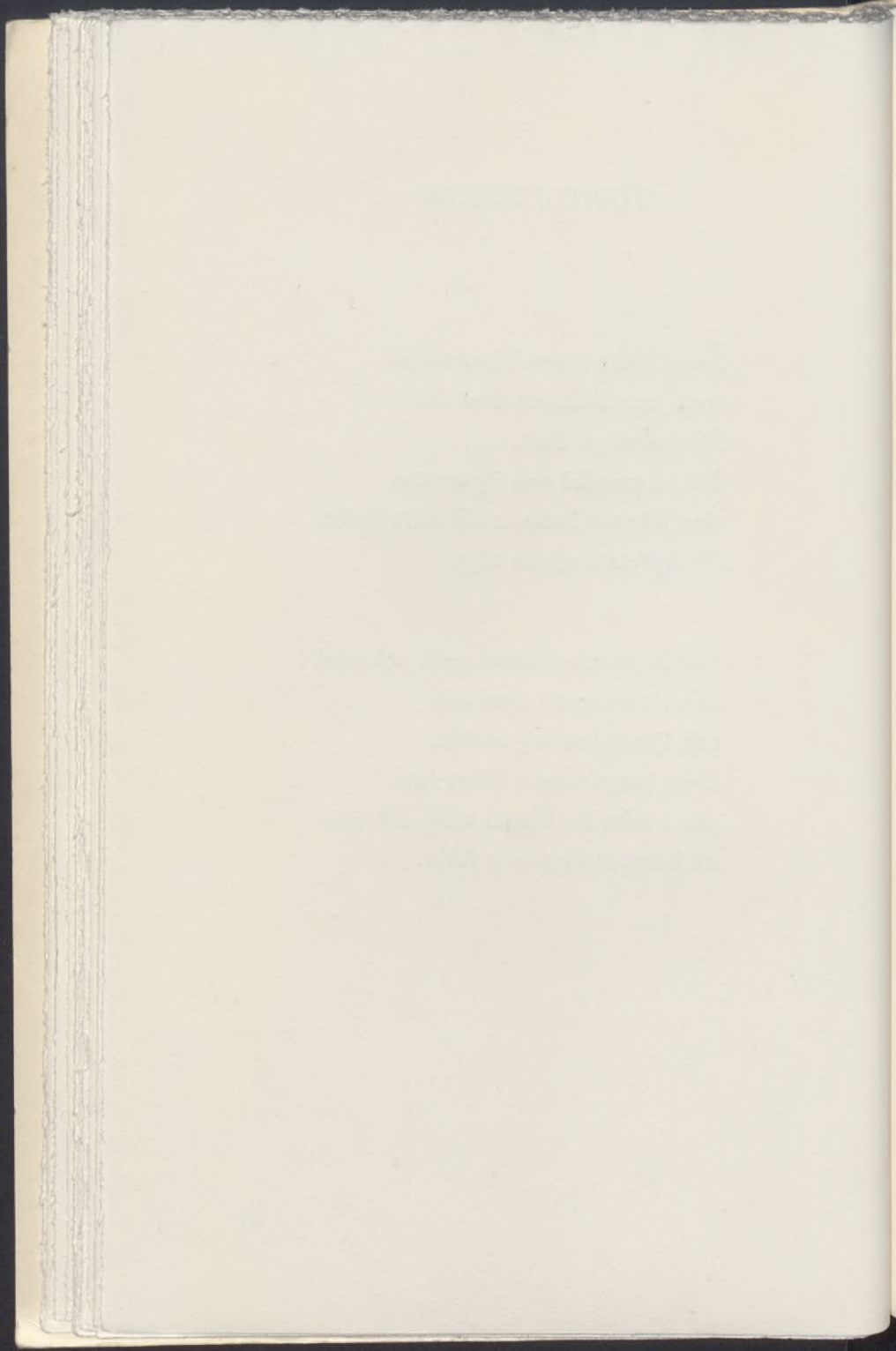
Hur vågar den le och kalla sig glad
som aldrig en smärta slog,
som aldrig var rädd och aldrig gick vill
i ångestens mardrömsskog?

JUNGFRULIN

Jag älskar ingen blomma så
som jungfrulinets fina blå
förunderliga låga.
Bland gulvial och ögontröst
den bär sin balsam till mitt bröst
för hjärtats sjuka tåga.

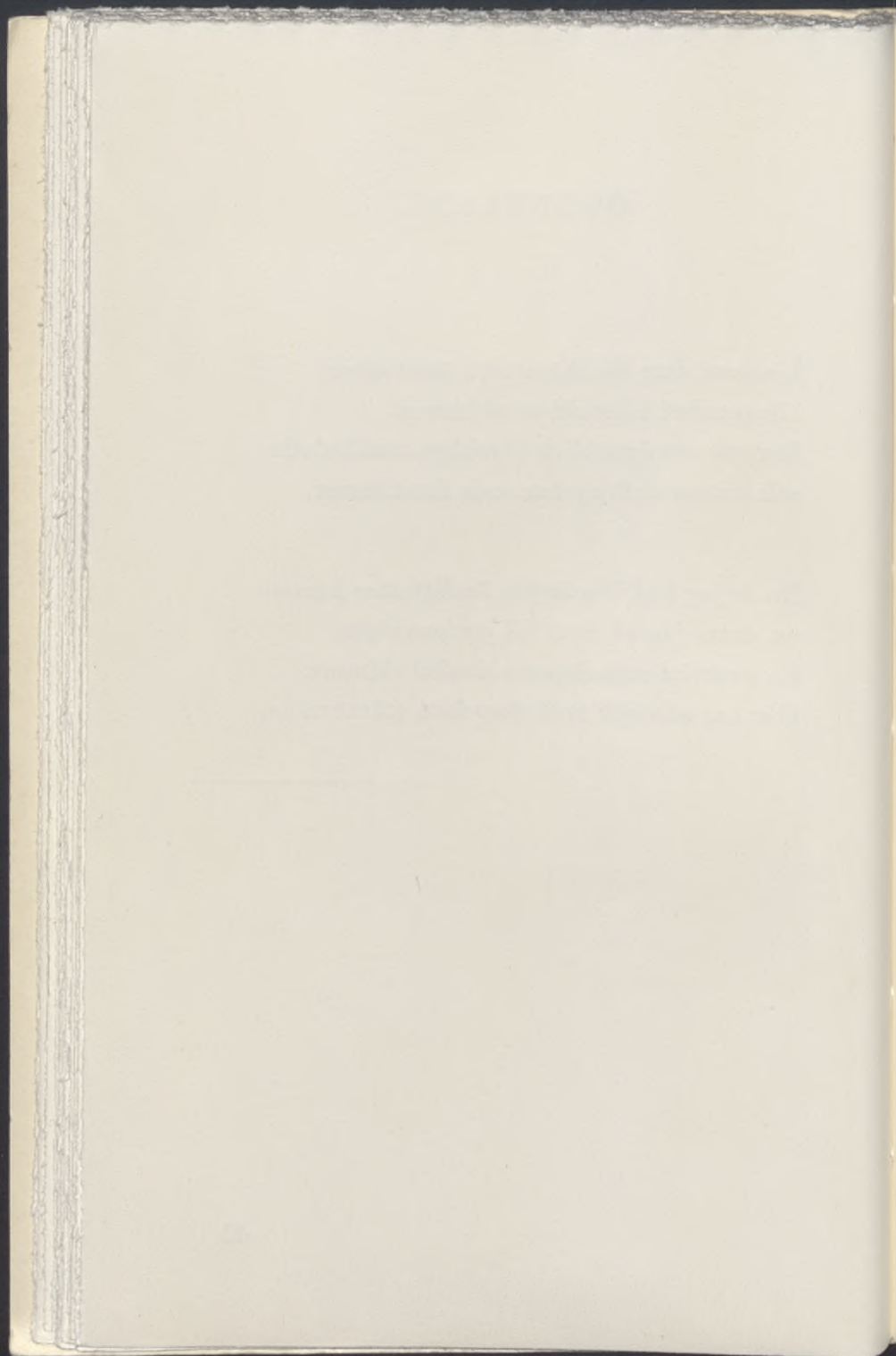
Jag böjer mig bland gräs och strå
och låter ögat i dess blå
och ljuva bad sig skölja.
Dess jungfrurena klara ljus
ska i mitt liv bland stoft och grus
av intet stängt mig följa.

ÖGONBLICK

Linnean drar sin skära reva över vägen;
i lingonriset leker solens skimmer.
Jag står ett ögonblick i lyckligt tanklös vila
och känner doft av barr och furutimmer.

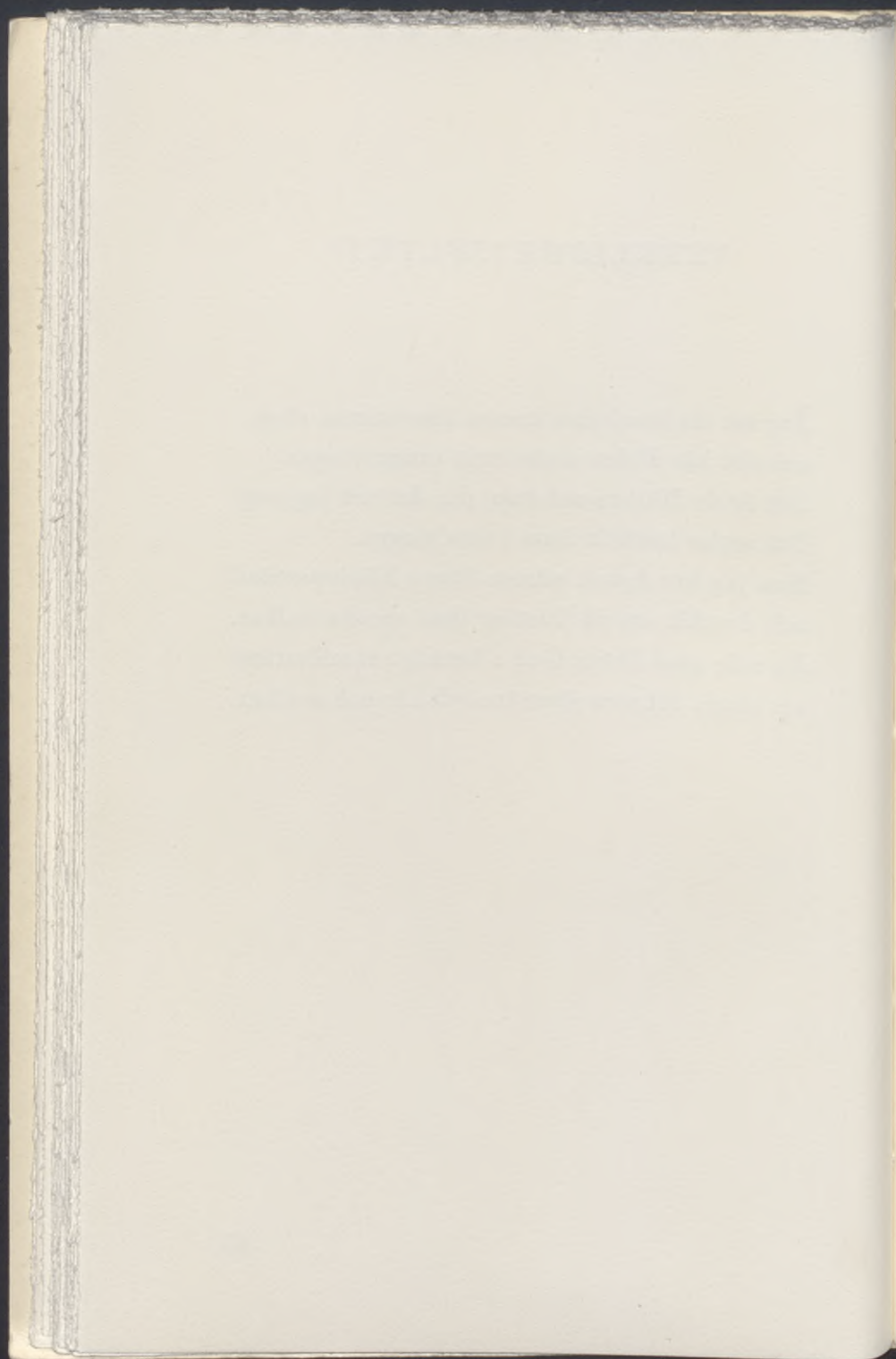
Nu är jag här. Nu är jag äntligt åter hemma,
nu slutes jag på nytt till jordens sköte.
En nattviol mot skogens dunkel skimrar.
Här har min själ med skapelsen stämt möte.

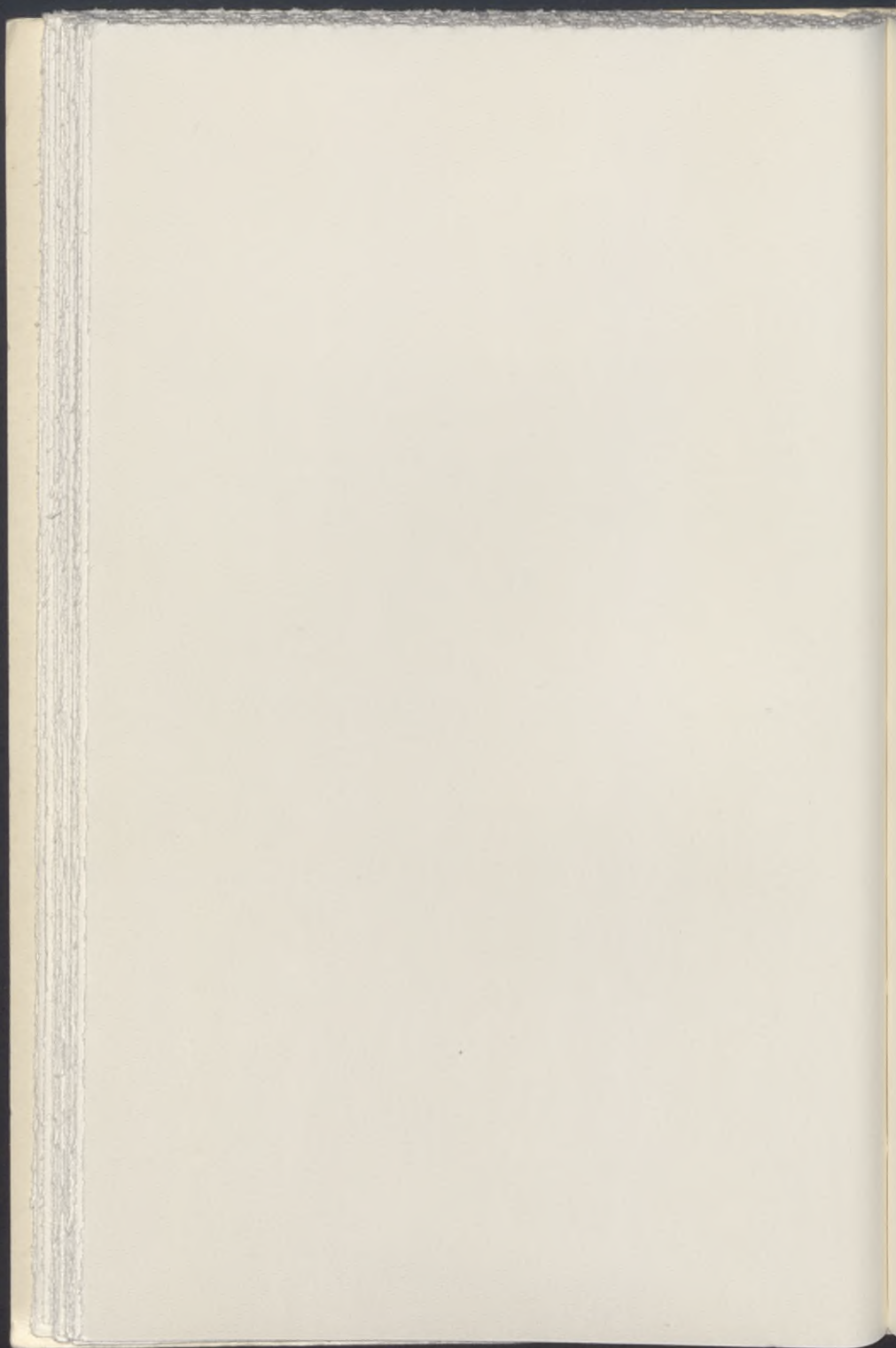
VERKLIGHETSFLYKT?

Jag ser ett bombplan kretsa över vårens skog,
och det bär döden under sina tunga vingar.
Det är de Mörkas redskap. Ja, det vet jag nog.
Det seglar hotfullt fram i täta ringar.
Men jag har funnit vårens första blåsippstånd
och druckit tro på livet ur dess spröda kalkar.
De står med livets Gud i hemligt samförstånd
att skapa det som giver tro och bär och svalkar.

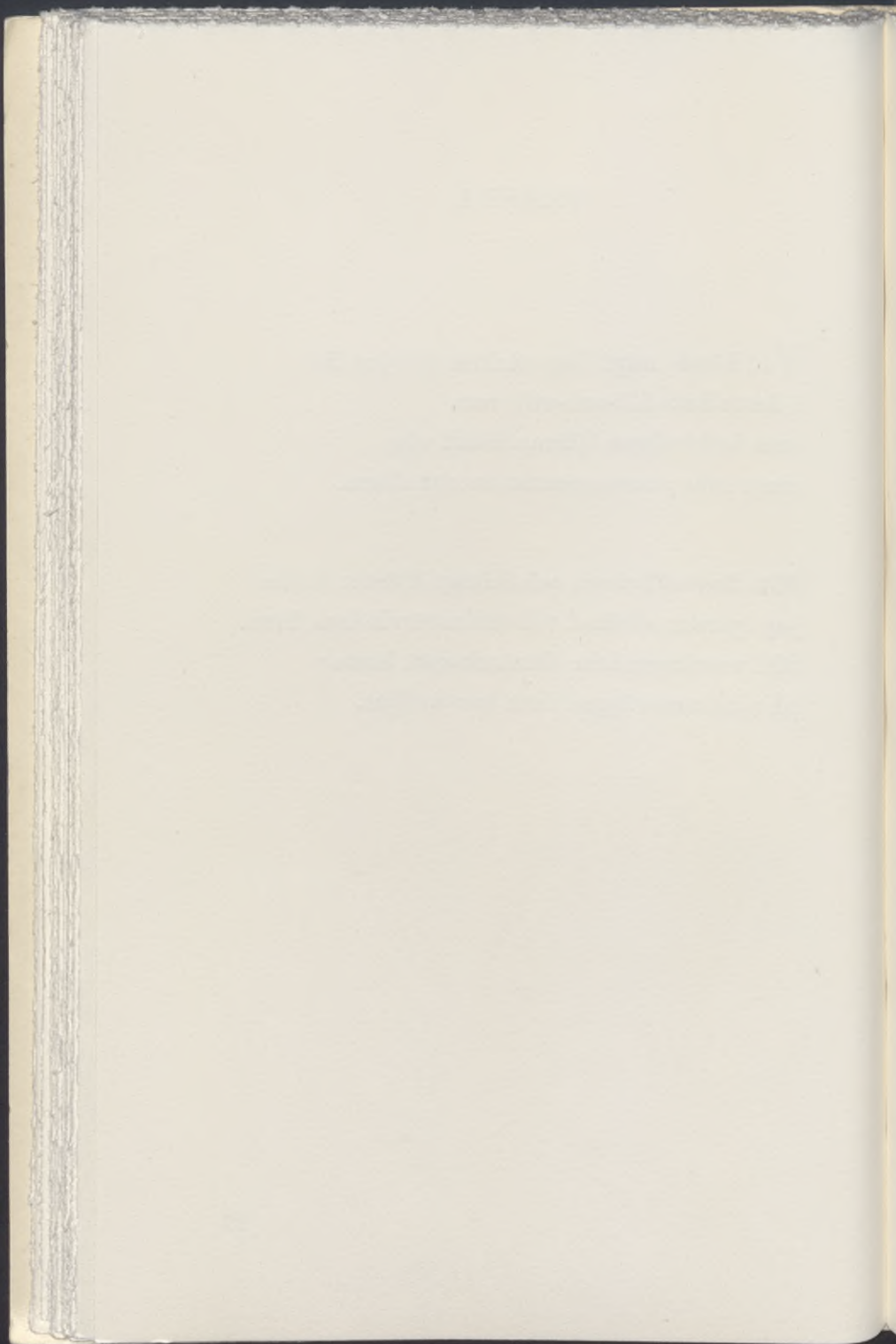

VARSEL

Vad hände mig? Jag väcktes där jag låg
i detta kala blå-och-vita rum
som hade någon fjärran iskall våg
emot min panna sprutat av sitt skum.

Mitt huvud bränns och febrigt hjärtat hastar,
jag lyssnar skrämnd till midnattsvindens brus.
Sitt varningsmärke fönsterkorset kastar
på sjukrumsväggen i ett hav av ljus.

NATTLIG GÄST

Kring mig står natten stum.
Ur slummern väckt,
jag ser dig i mitt rum,
glad och förskräckt.

Du står vid rummets dörr,
din blick är god och stor.
Var har jag sett den förr?
Hos Gud? Hos mor?

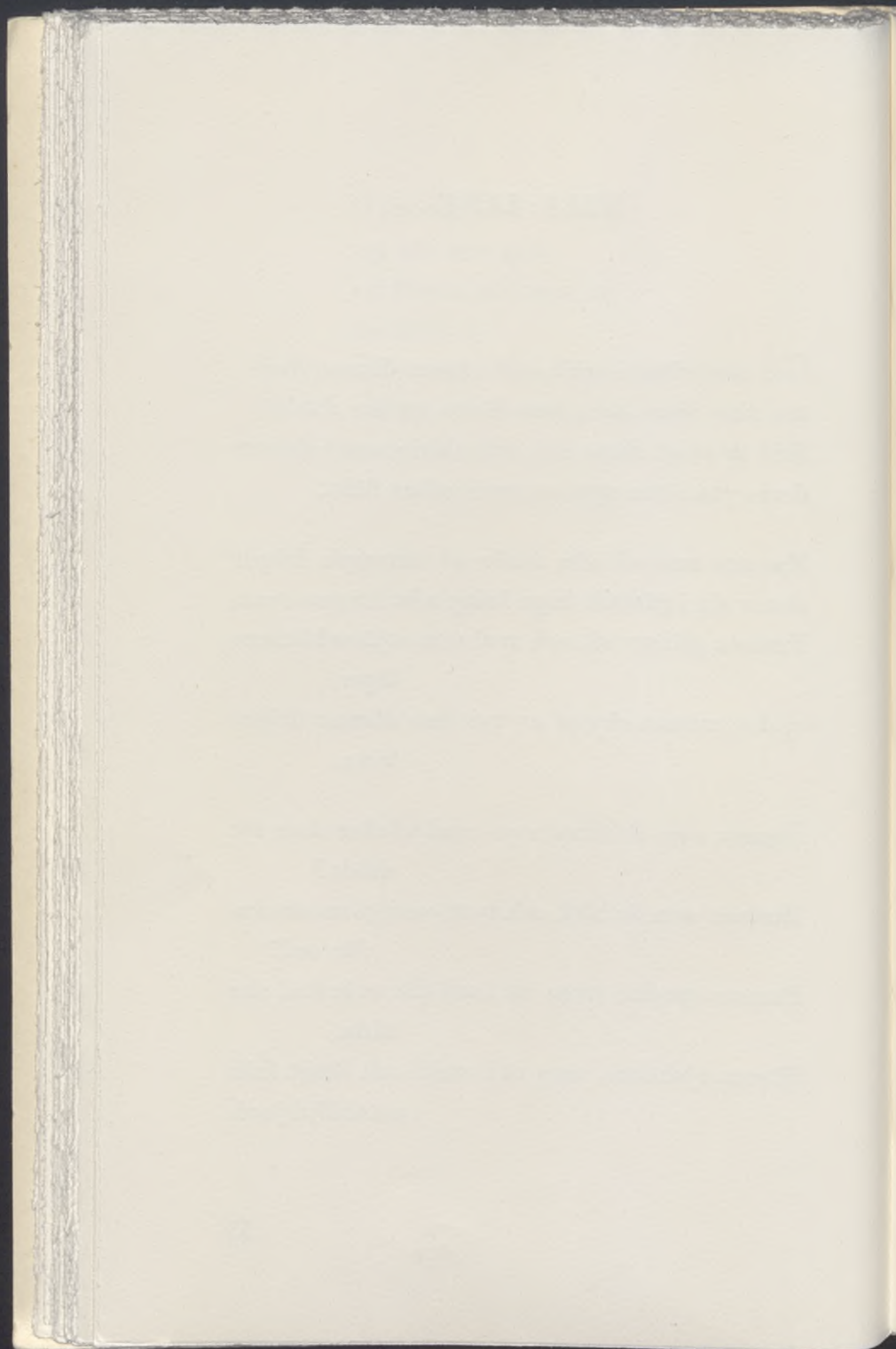
För dina ögons skull
är du min vän.
Din hand är öm och huld.
Jag tror på den.

Snart nalkas du min bädd,
du broder god.
Du vet att jag är rädd.
Död, ge mig mod!

O ge mig mod den dag
jag når min grav,
att lämna allt som jag
nu håller av!

TILL EN GOD MÄNNISKA

Jag mötte dig en flyktig stund
och höll din hand:
en främling som jag bara ser
en stund ibland.
Men från din hand gick ut en ström,
en varm och kärleksfull och öm.
Och allt som tryckt blev luft och dröm
och stoft och sand.

Från fönstret välde ljuset in
och slog omkring
din panna som var hög och klar
en helgonring.
Då anade jag himlens frid.
Då svann min bittra kamp och strid.
Den nöd som fyllt min dag och tid
blev ingenting.

En nåd att stilla bedja om:
att bli som du,
så god och ljus, så fri och sann —
det vet jag ju.
Att få ditt ögas klara sken
och friden på ditt tinningben
och tron som brinner stark och ren —
det ber jag nu.

MIRAKEL

Två skuggor går bredvid mig.
Vad är deras namn?
Den ena bär en lie
tryckt i sin famn.
Klart mot nattlig himmel
tecknas hans kniv:
Dödens egg som mejar
allt liv.

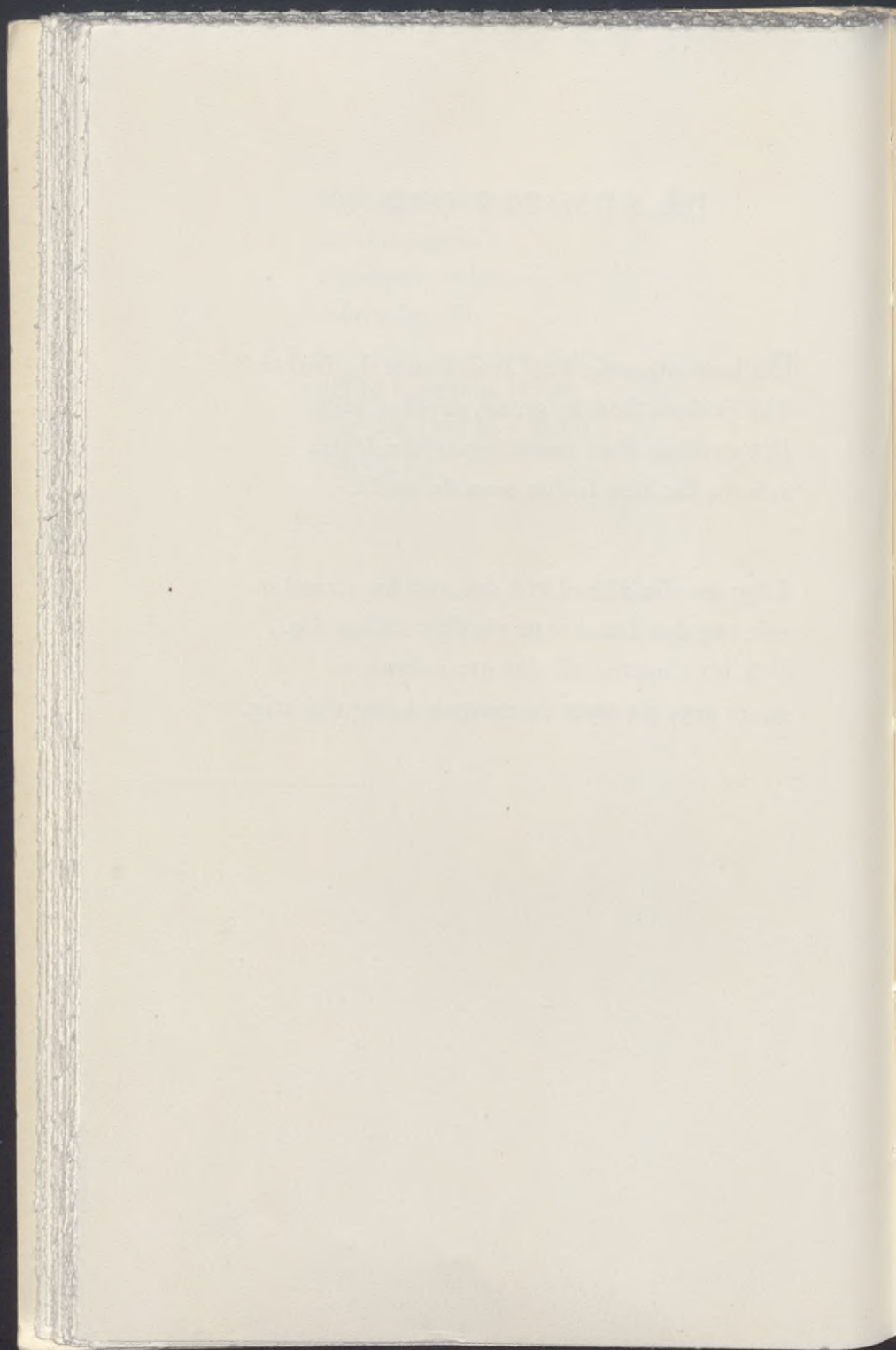
Den andra skuggan skimrar
levande varm.
Jungfrulingirlanger
snor kring hans arm.
Fågelsången stiger
klar där han går:
Livet följer stilla
mitt spår.

Plötsligt blir de båda
en enda gestalt,
väldigare, skönare,
större än allt,
krönt av ljusa stjärnor,
klädd i nattens skrud:
Liv och Död han heter
och Gud.

DÅ KOM ETT ORD...

Då kom ett ord: Vad är det som du fruktar?
Vid Dödens flod är gräset mycket mildt.
Det svalkar dina vandringströtta fötter
och du får åter friden som du spillt.

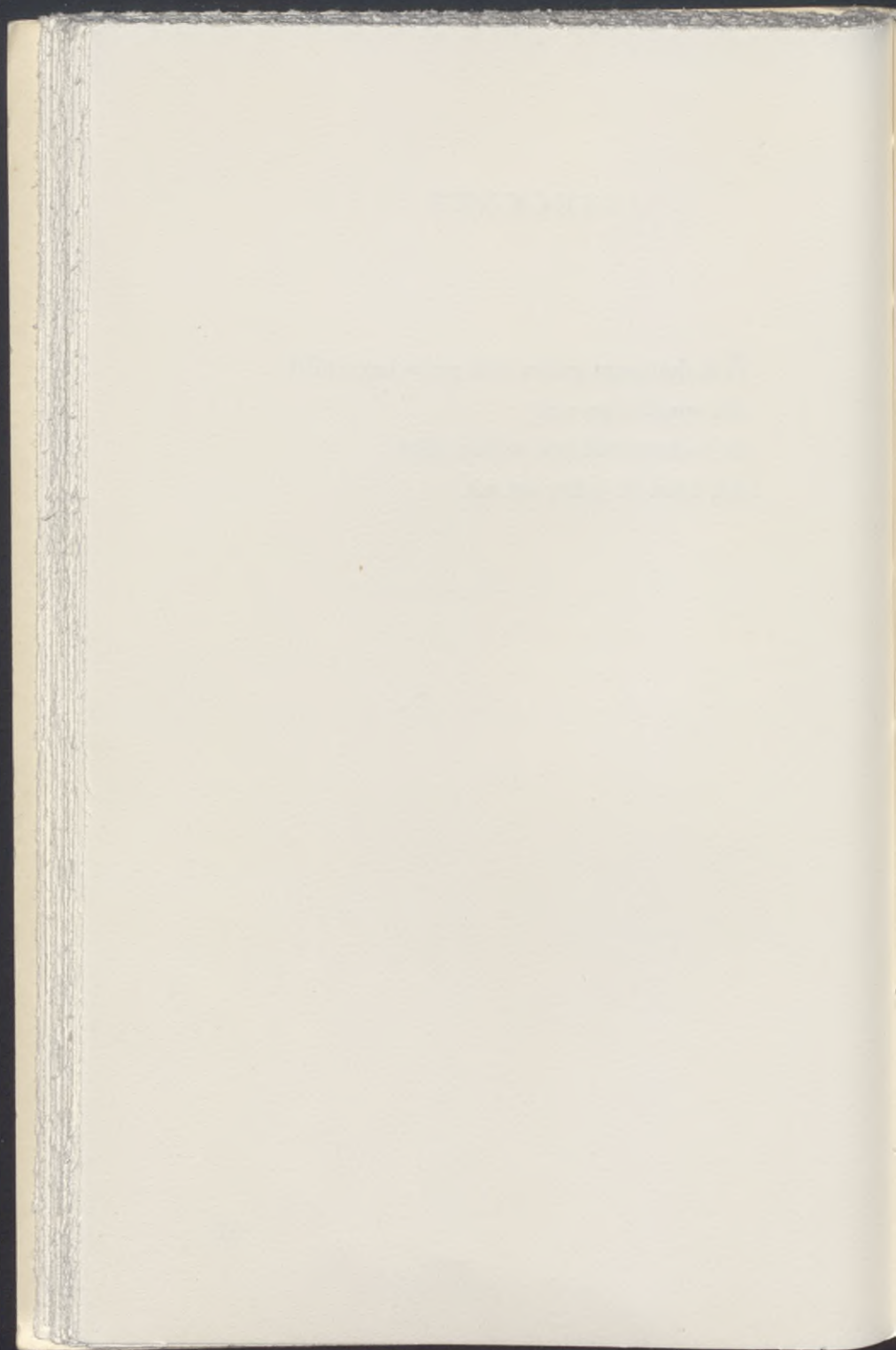
Lägg av din ränsel vid den mörka stranden
och tag den hand som vänligt räcker dig.
Och låt i natten all din oro svinna —
snart gryr på nytt en morgon kring din stig.

TECKNET

Att den som grävt vår grav har ställt
sin spade i en vrå
är tecknet till att vi har nått
det land vi trått att nå.

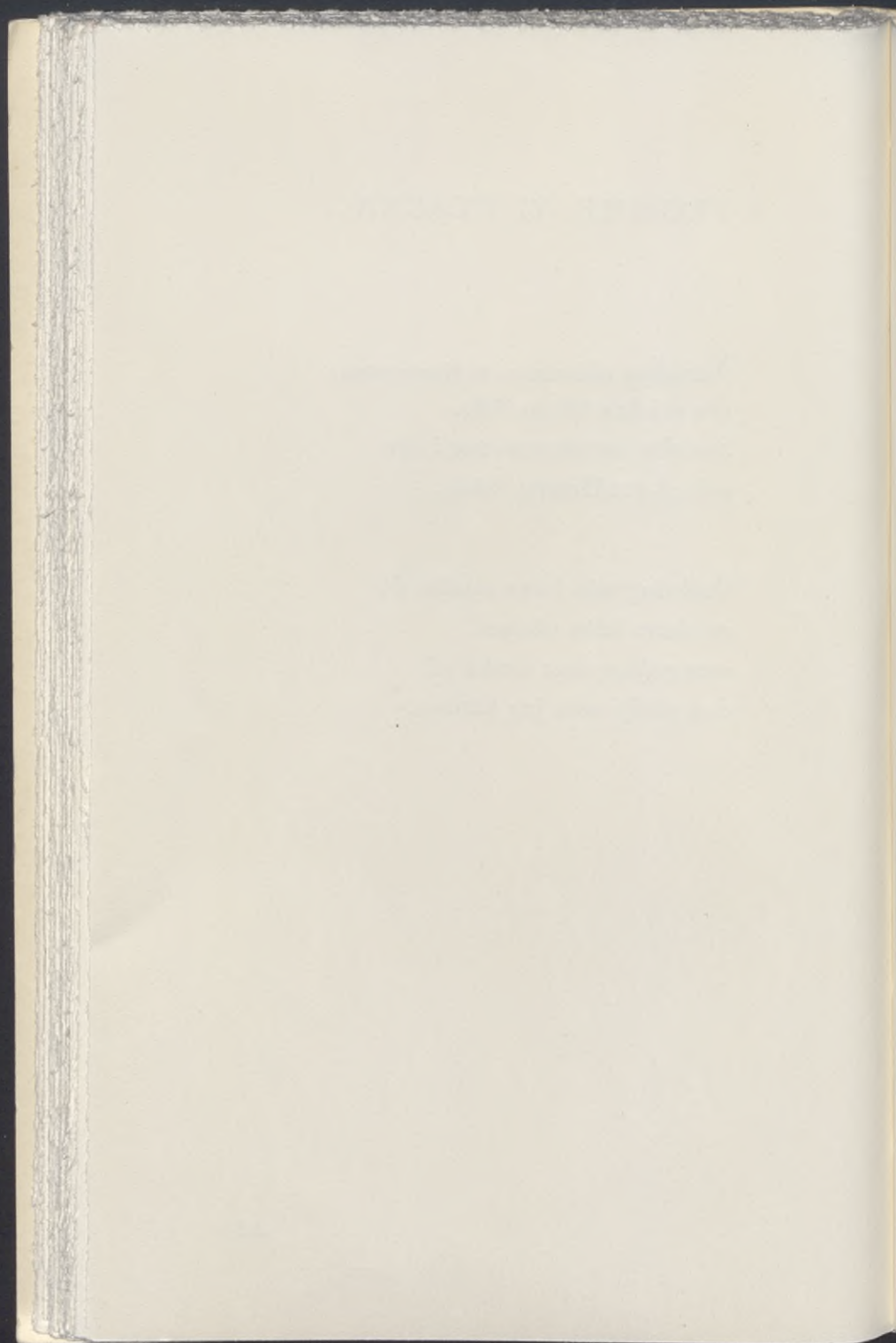

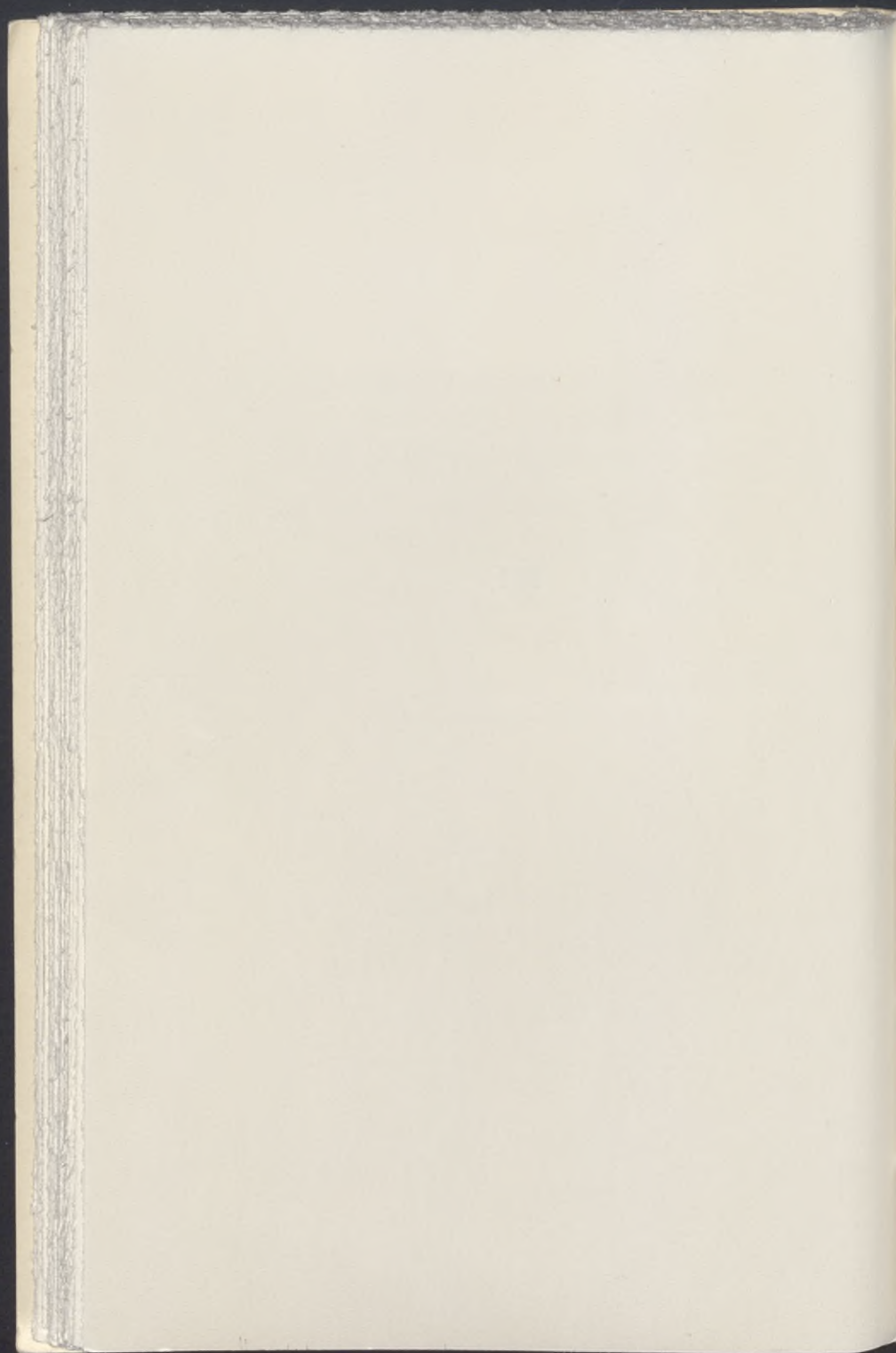
I FROMME, VI KLAGEN..

Nångång nånstans en timmerman
ska snickra till en låda.
Sen ska jag stoppas ner i den
och gå att Herren skåda.

Omkring min kista samlas då
en skara kära vänner
som gråter utan tanke på
den glädje som jag känner.

ALLT ÄR DU

Allt är du: hård hand och vekt hjärta,
skimrande morgonljus och svart kall natt.
Allt ger du: glädje och bitter smärta,
mistandets gråa armod och ägandets gyllne
skatt.

Allt tar du: lugnet som förr jag hade,
ensamhetsbördans tyngd och självkraftens stav.
Allt får du, allt sen den dag jag sade
att du är allt jag känner och allt vad jag
håller av.

THE [illegible]

[illegible text]

[illegible text]

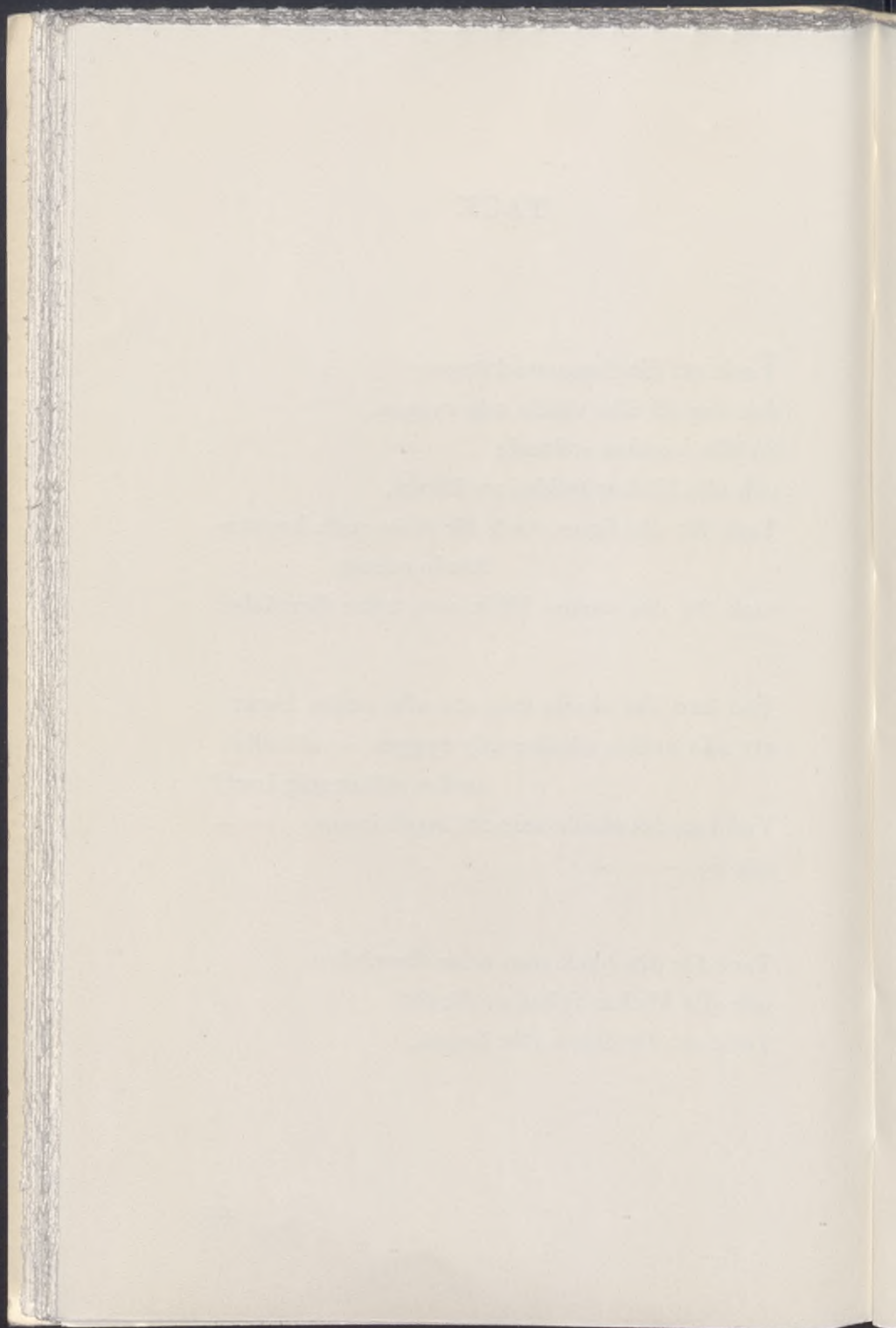
TACK

Tack att din famn stod öppen
den dag då alla vände mig ryggen,
då alla leenden stelnade
och alla blickar fylldes av förakt.
Tack för din famn, tack för dina goda hugsva-
lande armar,
tack för din varma blick som talar förståelse.

Vad kan det skada mig att alla andra hatar,
att alla andra vänder mig ryggen — att alla
andra stöter mig bort?
Vad kan det skada mig att ingen ingen — — —
när du — — —

Tack för din blick som talar förståelse
när alla blickar fyllas av förakt.
Tack att din famn står öppen.

PARADOX

O djup av tröstlöshet som den fick pejla
som sökte famnen hos den han höll kär
till skydd mot ensamheten och som märkte
att ensamheten mötte honom där.

TABLE

CHAPTER I. OF THE NATURE AND EXTENT OF THE
RIGHTS OF THE SUBJECT IN PARLIAMENTS.
CHAPTER II. OF THE RIGHTS OF THE SUBJECT IN
PARLIAMENTS.
CHAPTER III. OF THE RIGHTS OF THE SUBJECT IN
PARLIAMENTS.

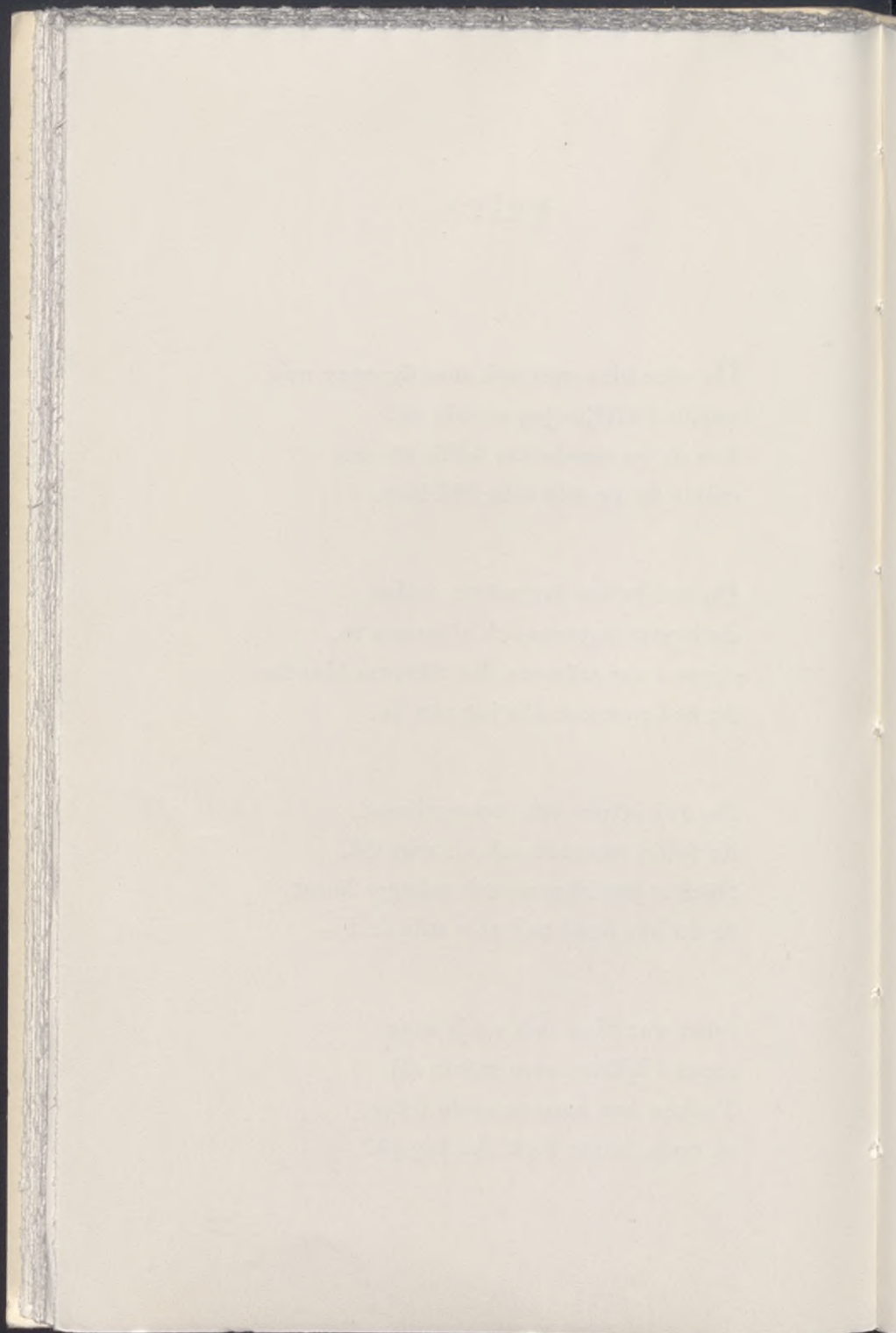
FRÅGA

Du som blev min och som övergav mig,
varför förföljes jag av dig än?
Om du en smula har hållit av mig
måste du ge mig min frid igen.

Du är i luften jag måste andas,
du bryter nattens och sömnens ro,
djupt i var stämman din stämman blandas,
du är i rummet där jag ska bo.

Du är i afton- och morgonljuset,
du fyller rummet och all min tid.
Släcker jag lampan och stänger huset
är du här ändå och stör min frid —

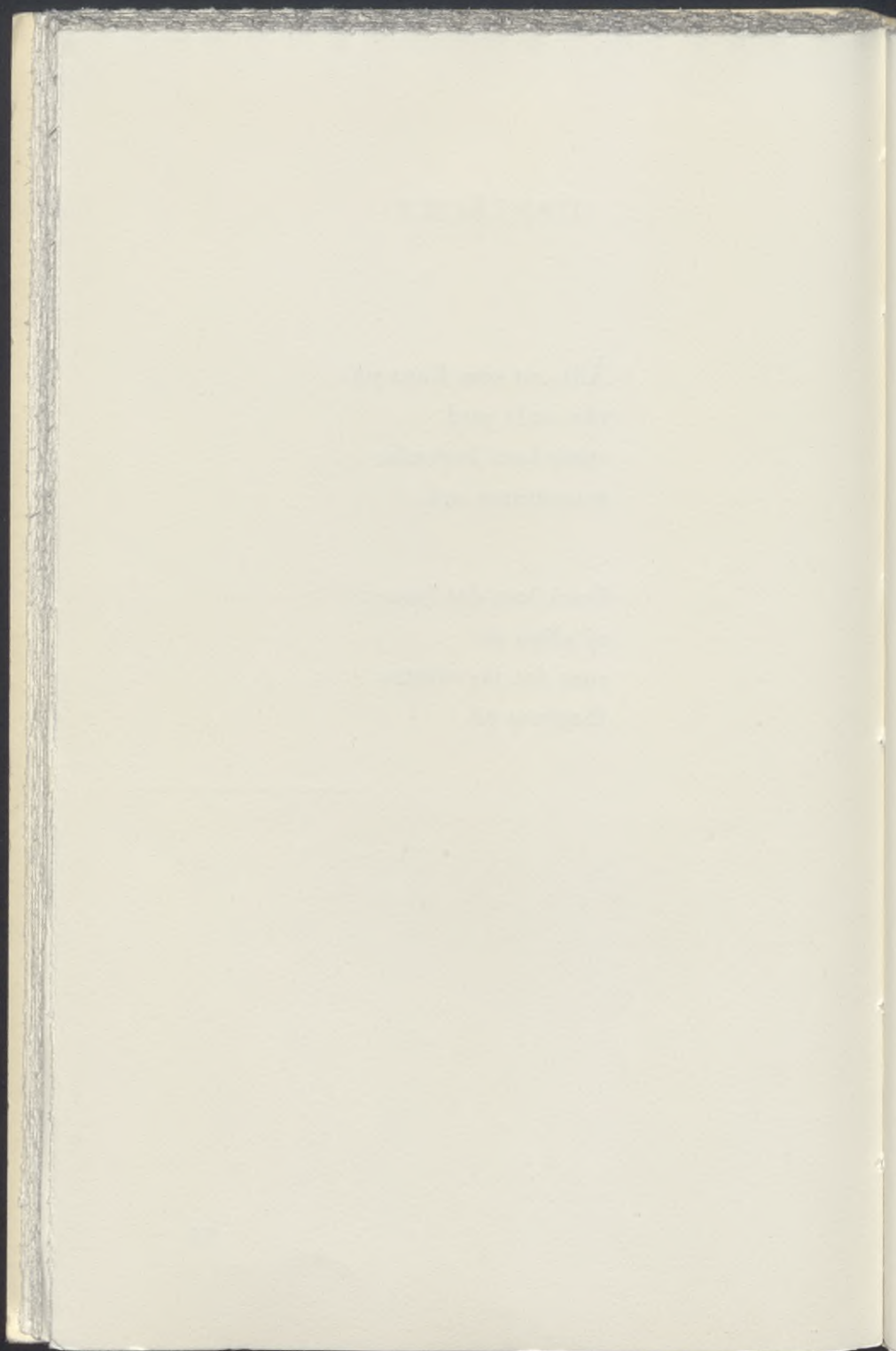
fyller var fiber och varje tåga,
ropar i hjärtat som måste slå.
Tanken har bara en enda fråga,
en enda fråga: Vart ska jag gå?

UPPTÄCKT

Allt ont som finns på
vår onda jord
ryms i ett brevarks
sparsamma ord.

Dock kan det brevet
ej plåga så
som det jag väntar
förgäves på.

OFÖRGÄNGLIGT

Långt sen mitt varma blod koagulerat
och ögats blanka iris blivit matt
ska än du minnas tvenne starka armar
som slöt sig kring dig fast och hårt en natt.

Långt sen min kropp förmultnat djupt i jorden
och kullens gräs förströtts av himlens vind
ska några ord ge eko i ditt öra
som viskades i mörkret vid din kind.

Den mun du kysst ska bli till stoft och aska
och maskar kräla i den kind du smekt
men evigt ska den starka kärlek leva
med vilken du har roat dig och lekt.

1870

Received of the Treasurer of the
County of ... the sum of ...
for ...

Witness my hand and seal of office
this ... day of ... 1870

John ...
County Clerk

NU FÖRST

Nu först när du är borta
vet jag hur saknad känns,
vet jag hur tomhet tynger
och sorg bränns.

Nu när jag inte har dig
minns jag hur vid ditt bröst
trygghet jag fann och vila
och god tröst.

Nu först när du är borta
märker jag vad jag mist,
känner jag tomt armod
och tung brist.

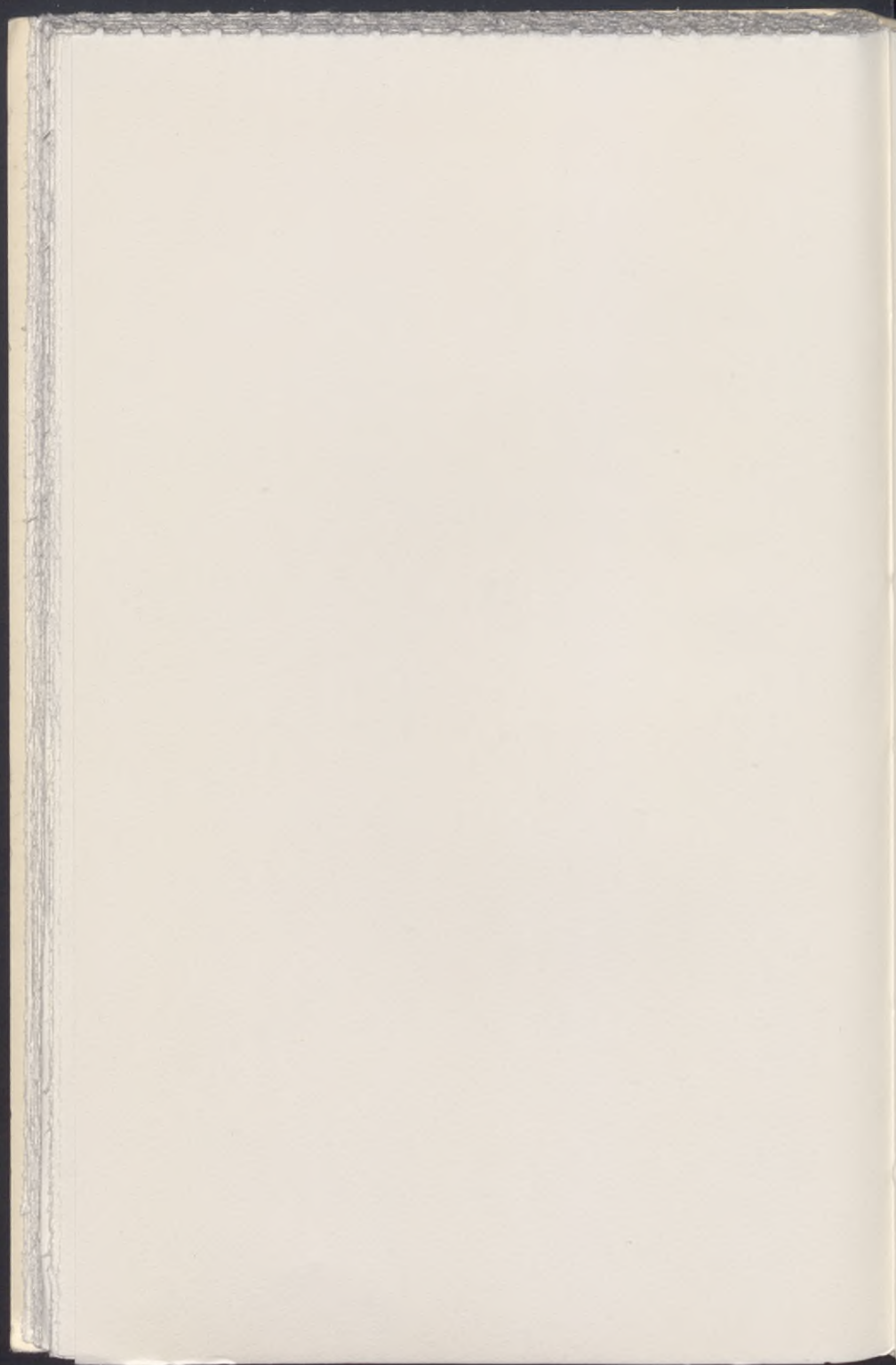
1872

Received of the
Hon. Secy of the
Interior
the sum of \$100.00
for the year 1872

Witness my hand
at Washington
this 1st day of
January 1872

John P. Smith
Secretary of the
Interior

OPERATION

Darra inte hjärta! Det är inte farligt.
Det du genomlider ska frälsa ditt liv.
Handen som gör snittet förs kärleksfullt och
varligt.

Bida stilla under den store Doktors kniv.

Sätt din lit till honom. Han ska inte svika.
Han ska stilla smärtan som bränner ditt blod.
Döden ska fly undan och feberdimman vika.
Frid ska följa oron som ebb följer flod.

APPENDIX

The following is a list of the names of the persons who have been named in the foregoing chapters, and who have been mentioned in the course of the narrative. The names are given in the order in which they first appear in the work, and are arranged in alphabetical order of the surnames. The names of the persons who have been named in the foregoing chapters, and who have been mentioned in the course of the narrative, are given in the order in which they first appear in the work, and are arranged in alphabetical order of the surnames.

ASP

OLOF LAGERCRANTZ:

*»Du glömmet fort — och dina år förgår
som vattenringar på en upprörd sjö —.
Men aspen darrar tvenne tusen år
sen Herren på dess fibrer måste dö.»*

Jag hörde en saga i går
om aspen som darrar av skam
vid tanken på Honom som dog
på korset, rest av dess stam.

Jag vaknar om natten ibland
och darrar av blygselfull skräck
och lyssnar med flämtande bröst
till blodets porlande bäck

och tänker på Blodet som rann
för mig i en ångestfull natt
på korset som, hugget av asp,
på Golgata kulle blev satt.

Och liksom var skälvande asp
ej äger en minneslös stund
jag darrar vid tanken på Gud
i själens innersta grund.

ROM. 7: 14—24

Vi fruktar jag för dem som blott kan döda
min kropp och giva mina lemmar slag?
En enda ovän kan mitt liv föröda;
den störste fienden: mitt eget jag.

Guds avbild hos mig söker han förgöra,
för var minut hans styrka växer till
som hindrar mig från det jag önskar göra
och hetsar mig till det jag inte vill.

Vad båtär att jag full av ånger gråter
var natt på knä och skänker Gud mitt allt?
När nästa morgon randas drivs jag åter
att trotsa varje bud han har befallt.

Vad följdén blir om jag förlorar ser jag
och vilken kamp det kostar att få frid.
Jag vill ej neka: djupt i mörkret ber jag
Gud att få dö och slippa denna strid.

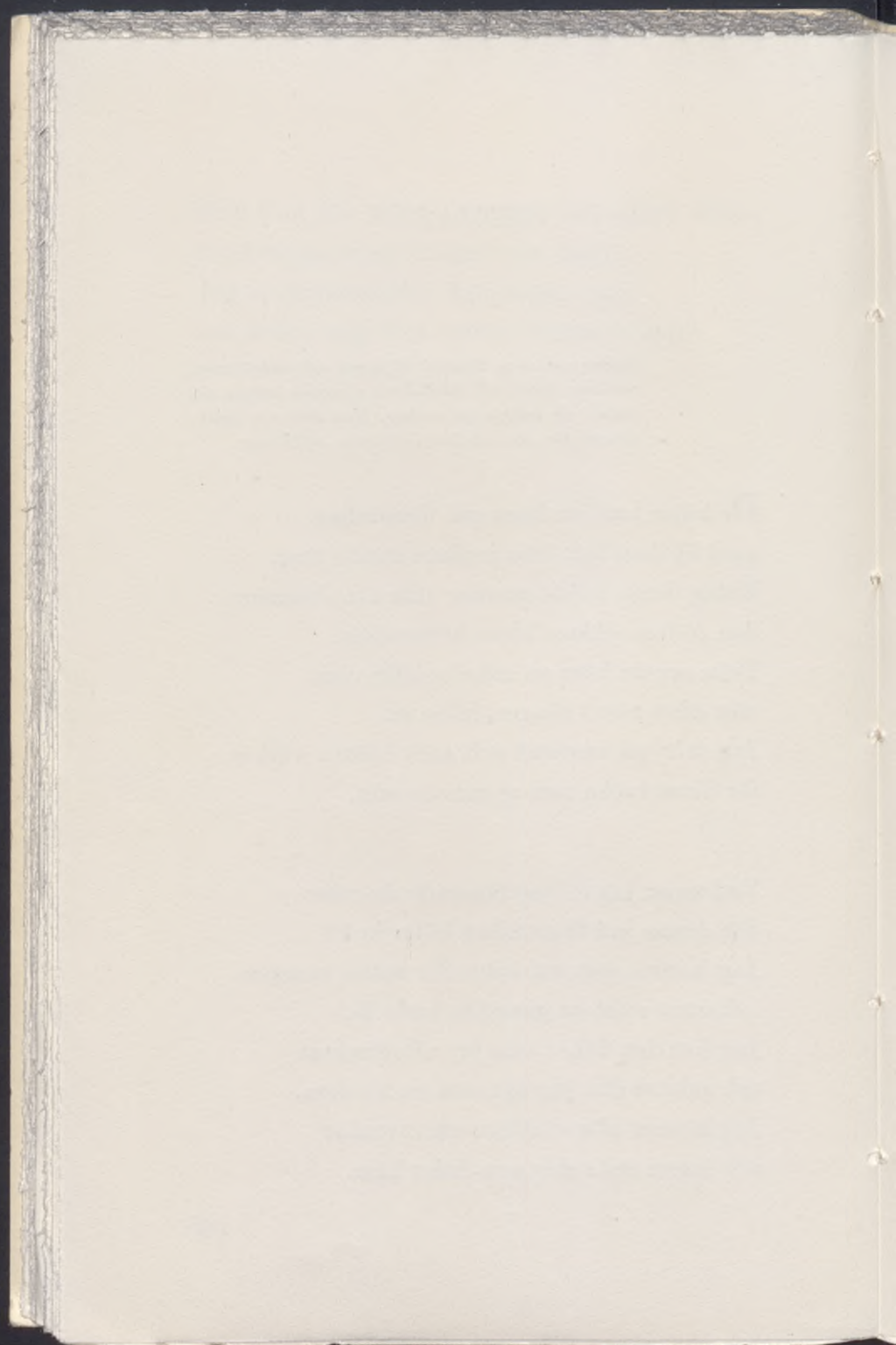
Men Gud har stängt sin dörr och djupt allena
jag kämpar varje timme utan hopp.
Jag arma människa! Kan ingen rena
och frälsa mig från denna dödens kropp?

DEMAS

Demas var en av Paulus' lärjungar och medarbetare, som »av kärlek till tidsålderns väsende» övergav sin plats i de heligas gemenskap. Han står som representant för alla tidsåldrars kristna avfallingar.

De böjer knä, en liten grå församling
med blicken lyft från jordens snöda ting.
Kring deras böjda pannor står ett skimmer:
den frälsta själens klara helgonring.
Från orgeln hörs en enkel andlig visa,
röst efter röst i sången faller in.
Jag står på avstånd och mitt hjärta värker
för deras lycka som ej mer är min.

Vad vann jag då jag lämnade de salar
där denna grå församling böjer knä?
Jag kastas som ett spån för tusen stormar,
i skarans mitt en gång jag hade lä.
Jag har den frihet som jag eftertraktat
och saknar den jag ägt som en av dem.
Jag känner alla världens autostrador
och ingen enda stig som leder hem.

SLÅ MIG NU!

Jag fejt har stuckit mig undan
och undflytt dig länge nog
och gömt mig i vrår och skrymslen
i berg och skog.

Nu träder jag ur mitt viste
och möter mitt öde. Du
som jagat mig med din piska,
slå mig nu!

Att klaga under din piskas
vassa, skärande snärt
för ryggen som slits i trasor
är inte värt.

I morgon ska gryningsdaggen
glittra på ört och strå.
Den glädje som ej vet gränser
har jag då.

APPENDIX

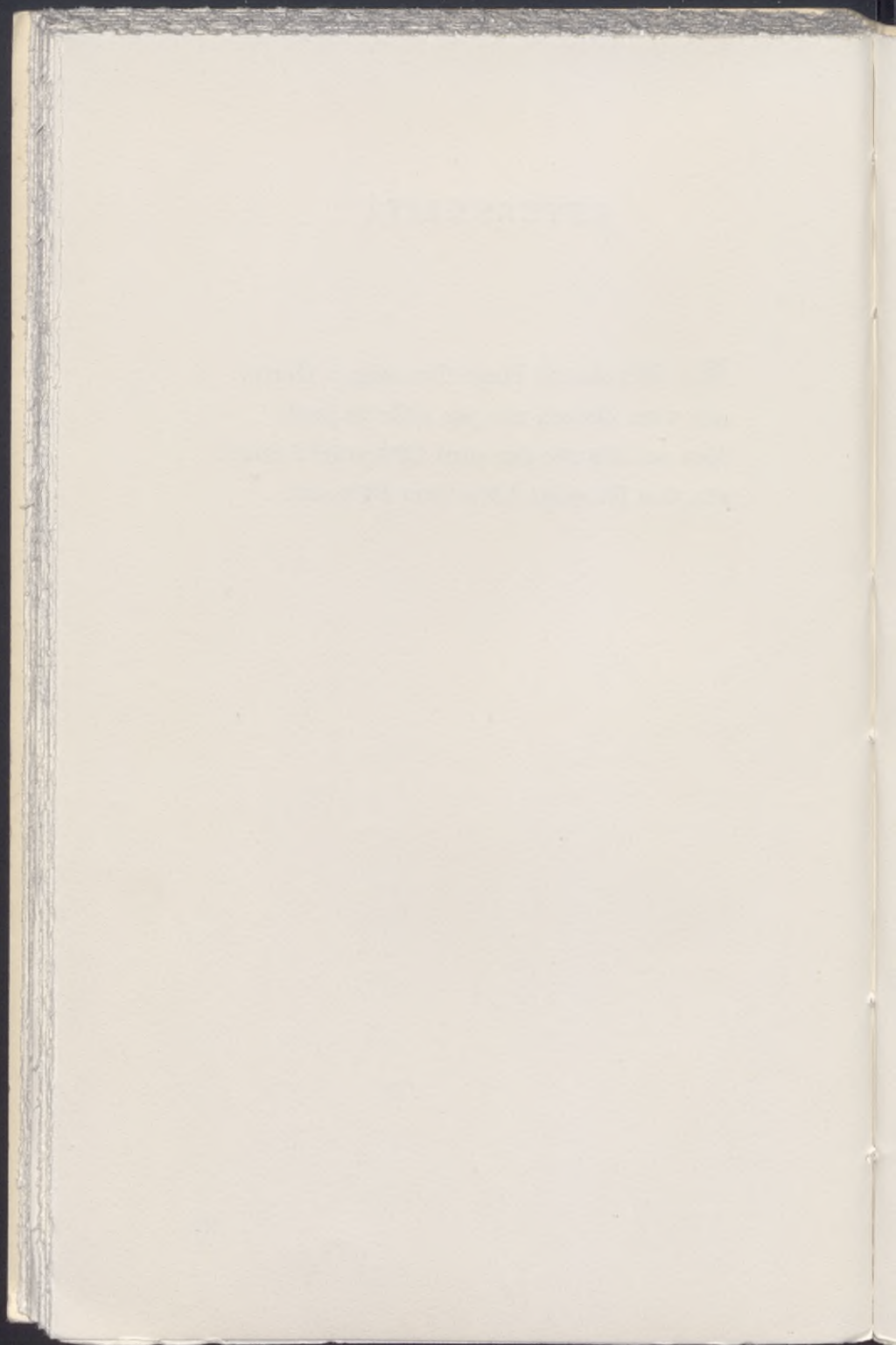
CHAPTER I
THE HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON
FROM 1630 TO 1800

CHAPTER II
THE HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON
FROM 1800 TO 1850

EFTERSKRIFT

Min dikt ska dö långt före mig, o Herre,
och vara dimma när jag själv är jord.
Men om Du rör den med Ditt starka finger
ska den för evigt bära fram Ditt ord.

INNEHÅLL

	Sid.
Tillägnan	5
Trötta skepp.....	7

I

Hem	11
Förlorat	13
O vinden!	15
Ingenting	17
Hör!	19
Evangelium	21
O moder!	23
Brev	25
Svar	27
Till en död poet	29
Var inte rädd!	31
Budskap	33
Hemland	35
Saga	37
Vad vet den	39
Jungfrulin	41
Ögonblick	43
Verklighetsflykt?	45

II

Varsel	49
Nattlig gäst	51
Till Jane	53
Till en god människa	55
Mirakel	57

	Sid.
Då kom ett ord	59
Tecknet	61
I fromme, vi klagen	63

III

Allt är du	67
Tack	69
Paradox	71
Fråga	73
Upptäckt	75
Oförgängligt	77
Nu först	79

IV

Operation	83
Asp	85
Rom. 7: 14—24	87
Demas	89
Slå mig nu!	91
Efterskrift	93

~~Kr. 4:50~~

4:75

1-